Milliyet

ÇOCUK

22 Eylül 1980 • Sayı 38 • 20 Lira

Her hafta
Milliyet
ÇİZGİ-ROMAN
dergisi
armağan ediyoruz

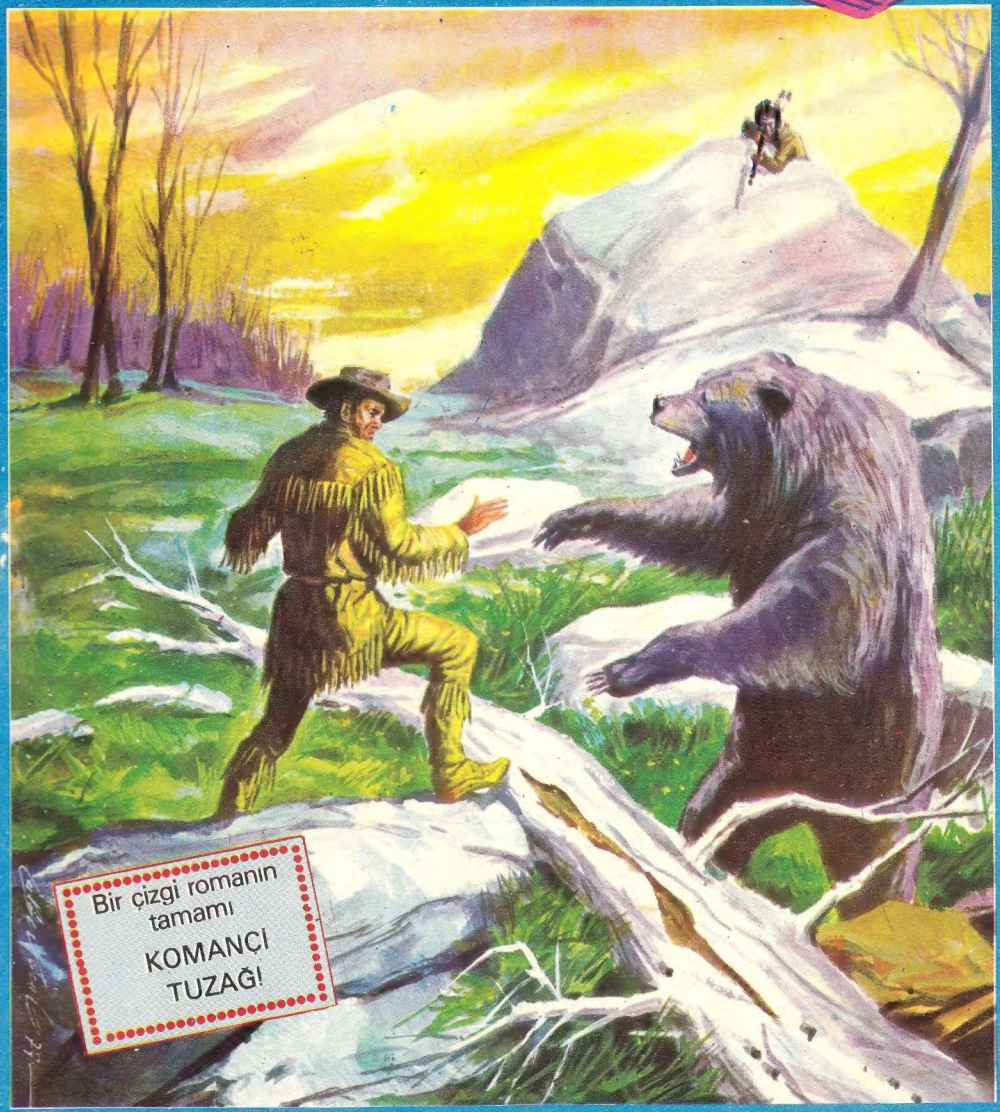

Bir çizgi romanın tamamı
KOMANÇİ TUZAĞI!

TEMEL REİS
BAHÇE
AAA!
BAHSE GİRE-RİM! CESA
OLSA BEN
YAPARDIM!
BAHÇEDE ÖPÜŞÜYOR-LAR! BEN DE YAPMAK İSTERİM AMA, O GÜÇ BENDE YOK.
ÇOK BUDALACA.
SEN İNSANOĞLUSUN!.. SENİN YAPAMAYACAĞIN İŞ YOKTUR!!
OHH!
DOĞRU GİT! VE DENE ÖPMEYİ.
YAPACA-ĞIM!
YAPACA-ĞIM!
AH! AH! BİZ ANNE BABALAR ÇOK DÜŞÜNMELİ-YİZ...
ÇOCUKLARA NASIL DAVRANACA-ĞIMIZ KONUSUNDA DÜŞÜNMELİYİZ...
SLAM!
NELER OLUYOR! NELER OLUYOR!
?
?
YAPAMADIM!
KOMŞUNUN KIZINI ÖP-MEYİ BECE-REMEDİM!
7-17
BUD SAGENDORF

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

22 Eylül 1980
1980/Sayı 38/Sıra 381

Sahibi:
Milliyet Gazetecilik A.Ş adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Yönetmeni:
TÜMER ARGIN

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni:
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Gazetesi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone ve Satış için Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL.
6 ay: 507 TL
Uçakla:
1 yıl: 1092 TL
6 ay: 546 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

Dizgi:
Milliyet Gazetesi

Baskı:
Milliyet Ofset Tesisleri

Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL
Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL

bizden size

ÇEVRE Gazetesi'nin 2. sayısını okuyan arkadaşlarımız anımsayacaklardır. Gazetede, Ahmet Enön'ün demecini yayımlamış ve İstanbul Boğazı'nda suların altında içi cıva dolu fıçılar bulunduğunu duyurmuştuk. Bu haber ülkemizde ilk kez gazetemizde yer almıştı. Konuyla, "Milliyet Gazetesi" de ilgilendi. Bazı fıçıların kendi kendine alev alarak yanmakta olduğunu saptadı. Konuyla ilgili öteki gelişmeleri, "Çevre Gazetesi"nin yeni sırasında okuyabilirsiniz.

DÜNYANIN yedi harikasından birinin Mısır'daki ehramlar (piramitler) olduğunu, sanırız birçoğunuz biliyorsunuz. Ancak bu piramitlerin eski Mısır'da mezar olarak kullanıldığını ve Mısır tarih ve kültüründe, gerek dinsel, gerek sanatsal açıdan büyük önem taşıdığını biliyor muydunuz? Mısır'daki piramitlerin gerçek yüzünü anlatan yazımızı severek okuyacağınıza inanıyoruz.

Leonardo da Vinci

LEONARDO da Vinci'nin Hayvan Masalları'nı yayımlamayı bu sayımızda da sürdürüyoruz. Vinci'nin dergimizin bu sayısında yer alan masallarının adları: "Aslan", "Örümcekle Arı", "Şahin ve Kartal" ve "Tarlakuşu"...

BİRKAÇ haftadır, "Pul Koleksiyonu Çeşitleri"ni sizlere anlatan İzzet Kılınç ağabeyiniz, bu sayıda, pulculukta önemli bir konu olan "İlk Gün Zarfları"na değiniyor. Örneklerle bu tür koleksiyon biçimini sizlere anlatmaya çalışıyor. Yazısını okuyamı unutmayın olur mu?

GELECEK pazartesi yeni bir sayıda buluşmak üzere hepinize güzel günler, esenlik dolu bir hafta dileriz sevgili okurlarımız.

OKURUN SESİ

- **SALİM GÜL** *(İstanbul)*: Milliyet Çocuk Dergisi'ni her hafta alıyorum. Test sayfasını daha geniş hazırlamanızı rica edeceğim.
- **AHMET KALKAVANOĞLU** *(Ankara)*: Derginizi sürekli olarak alıyorum. Türk hikâyecilerinin yapıtlarına daha geniş yer ayırırsanız çok iyi olur.
- **SELMA GÖRGÜLÜ** *(Bolu)*: Dergimizi kaçırmadan alıyorum. Dergimizi pek beğeniyorum. Başarılar dilerim.
- **AYŞE KOCAOĞLU** *(Mardin)*: Pul köşesini çok beğeniyorum. Daha çok pul yayınlayabilir misiniz?
- **GÜL SALİHOĞLU** *(Tire)*: Böyle bir dergi çıkardığınız için teşekkür ederim. Daha fazla şiire yer vermenizi dilerim. Ayrıca poster yayınlarsanız memnun olurum.

XX

CADI NİNE

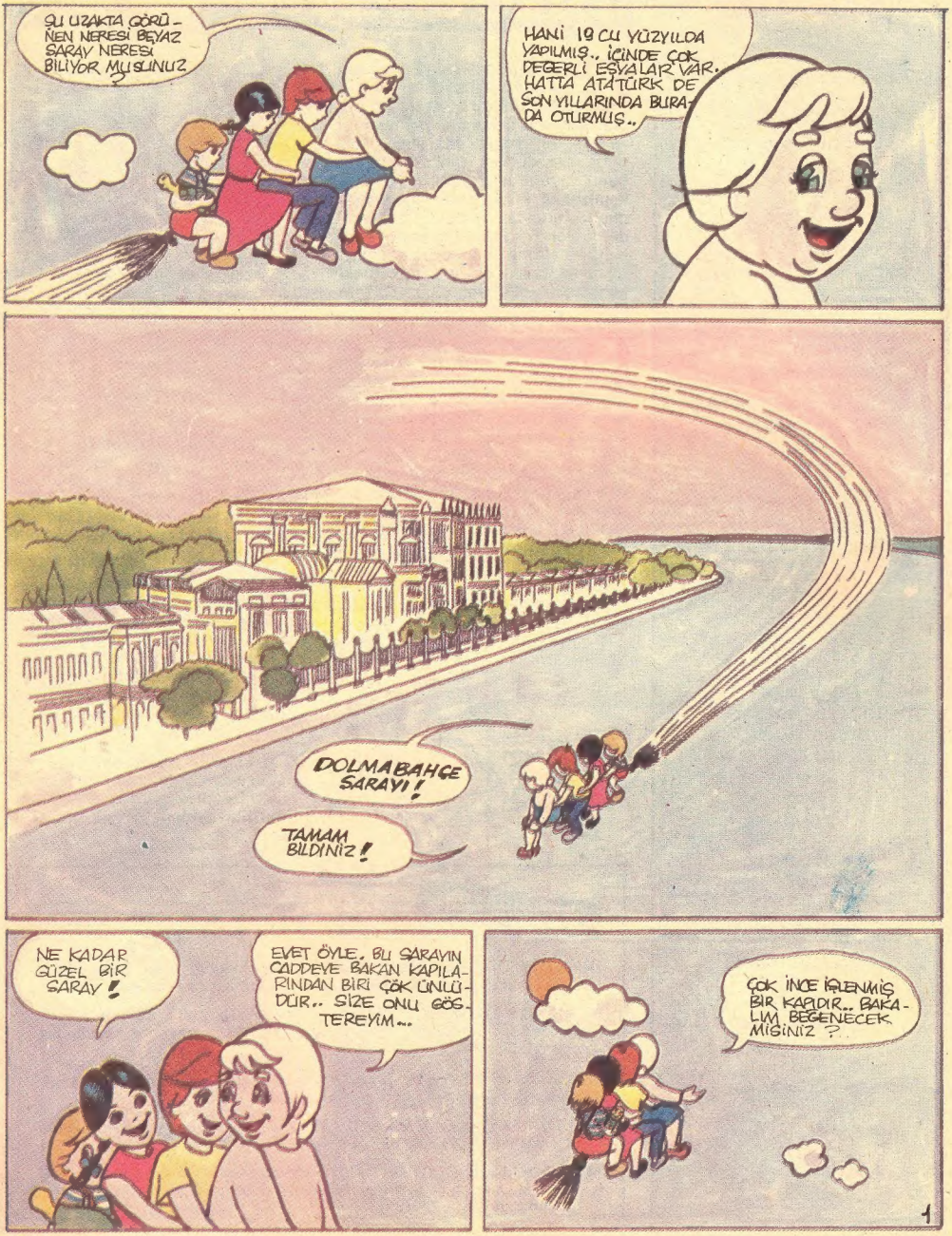
ŞU UZAKTA GÖRÜNEN NERESİ BEYAZ SARAY NERESİ BİLİYOR MUSUNUZ?
HANİ 19 CU YÜZYILDA YAPILMIŞ.. İÇİNDE ÇOK DEĞERLİ EŞYALAR VAR. HATTA ATATÜRK DE SON YILLARINDA BURADA OTURMUŞ..
DOLMABAHÇE SARAYI!
TAMAM BİLDİNİZ!
NE KADAR GÜZEL BİR SARAY!
EVET ÖYLE. BU SARAYIN CADDEYE BAKAN KAPILARINDAN BİRİ ÇOK ÜNLÜDÜR.. SİZE ONU GÖSTEREYİM...
ÇOK İNCE İŞLENMİŞ BİR KAPIDIR.. BAKALIM BEĞENECEK MİSİNİZ?
1

YAZAN VE ÇİZEN : DEMET DEĞER İNANÇ

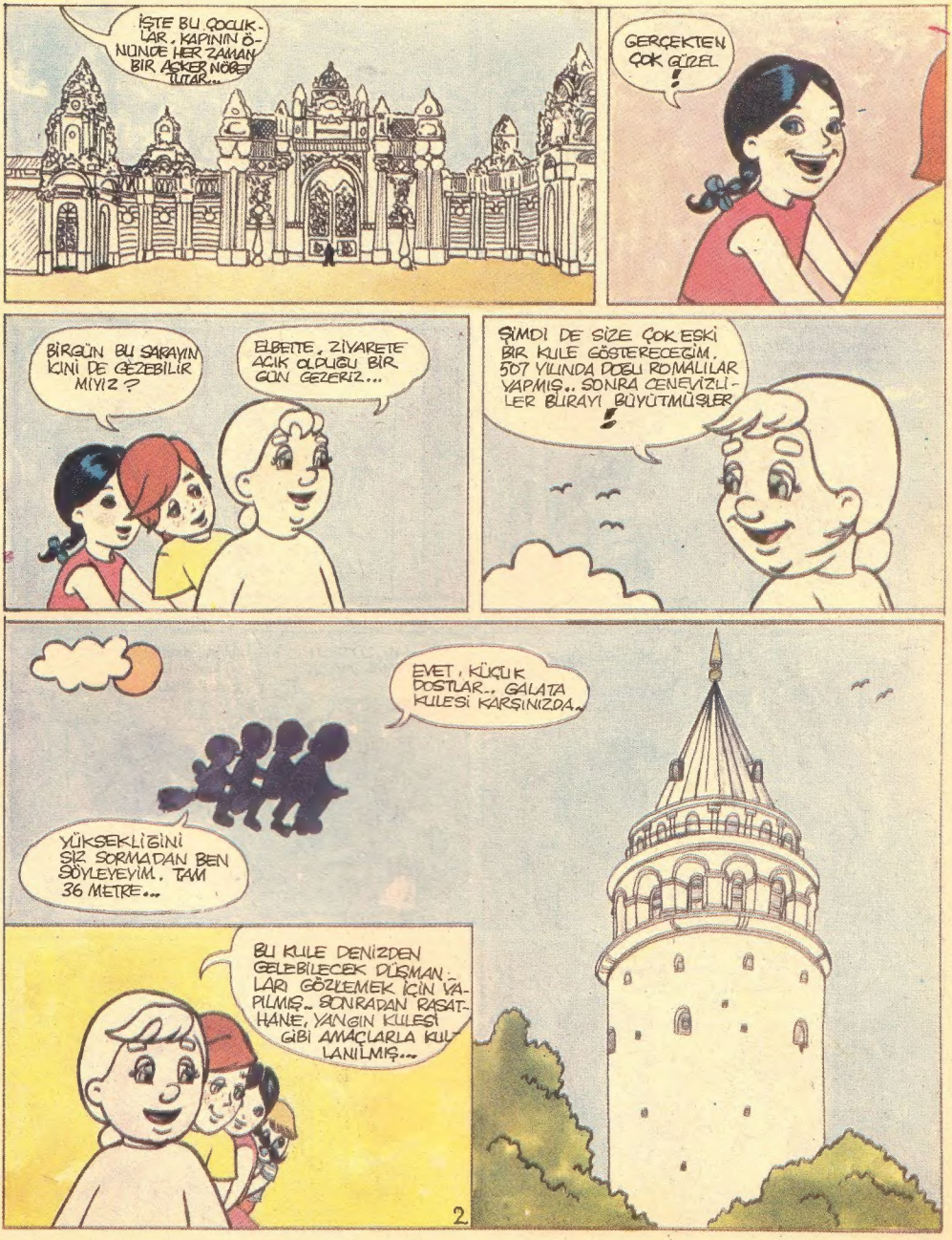

ŞİMDİ ÜST KATTA BİR LOKANTA VAR. MANZARASI DA BİR HARİKA!
HAYDİ.. KULE-NİN ETRAFINDA BİR TUR ATALIM!
BU KATTA 14 PENCERESİ VAR..
İÇERİDE LOKANTADA...
AAA!
ANNE, PENÇERENİN ÖNÜNDEN SÜPÜRGEYE BİNMİŞ YAŞLI BİR KADIN GEÇTİ...
OĞLUM, LÜTFEN SAÇMALAMA...
AMA DOĞRU SÖYLÜYORUM. ARKASINDA DA ÜÇ ÇOCUKLA BİR KAPLUMBAĞA VARDI...
HANIM SANA KAÇ KEZ SÖYLEDİM, BU ÇOCUĞA HER AKŞAM PERİ MASALARI ANLATMA DİYE..
NİYE KİMSE BANA İNANMIYOR!
3

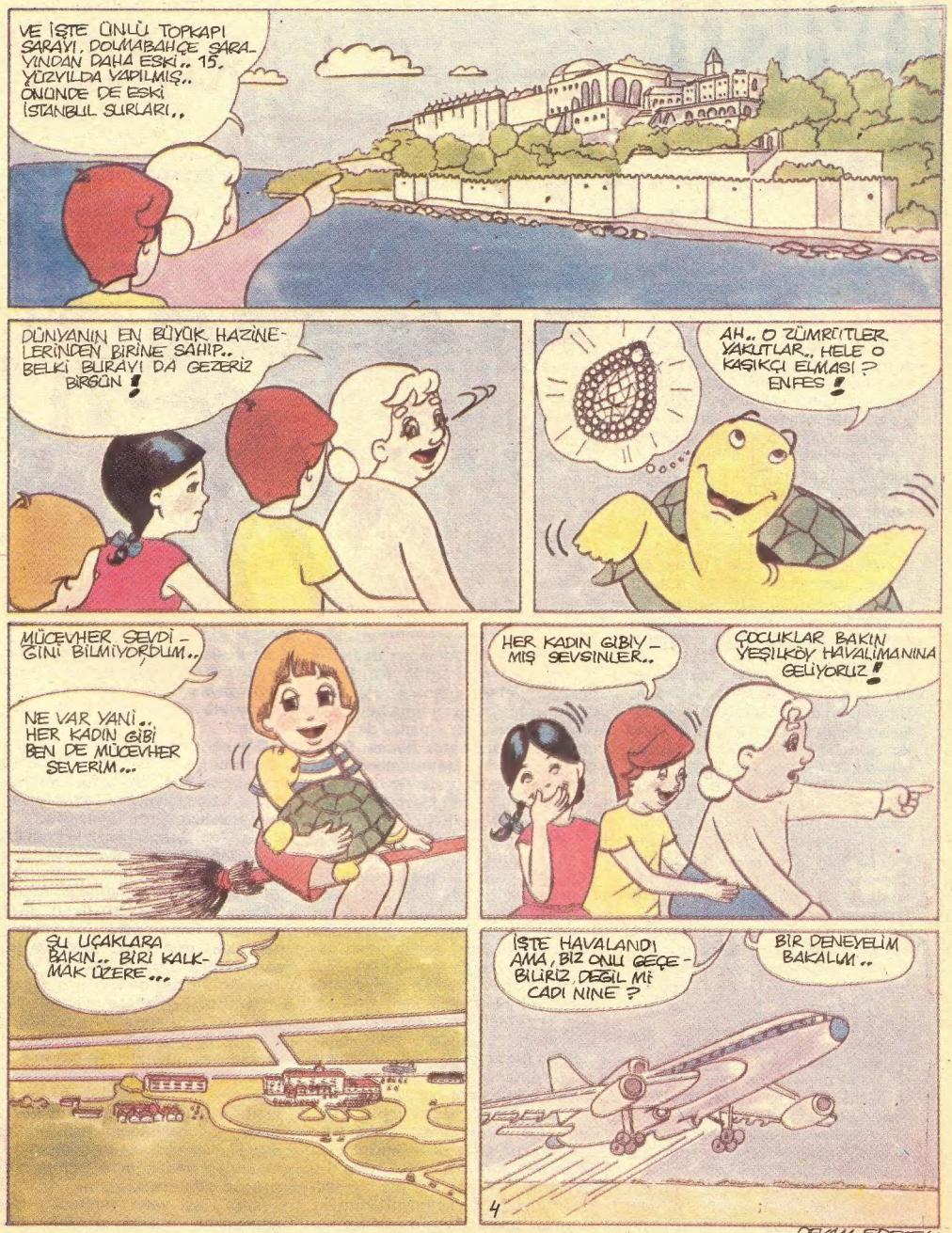

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

GÜZEL KARANLIK

ABBAS CILGA

YÜK kamyonu, kedileri korkutan gürültüsüyle girdi bahçeye. Korkan kedi ne yapar? Olanca gücünü bacaklarında toplayıp ötelere kaçar. İki arkadaş kedi de öyle yaptı: Olanca güçleriyle kaçıp, bahçe duvarının güven verici bir köşeciğine çekildiler. Olanları oradan gözlemeye başladılar...

Ağaçlar arasına kurulmuş beyaz boyalı evin kapısı, pencereleri sonuna değin açılmıştı. Kamyondan indirilenler içeriye taşınıyordu. İnsanlar aceleci, bağırtıcı, gürültücüydüler çalışırken.

Beyaz ev, iki arkadaş kedinin onu tanıdığından beri insansızdı. Kapısı, pencere kepenkleri sürekli kapalıydı. Görünüşünde sessizlik, küskünlük vardı. İnsansız kalışından mutsuzluk duyuyora benziyordu.

Aceleci, gürültücü çalışanlar tüm eşyayı indirdiler kamyondan. Bir yandan da eve alınıyordu indirilenler. Sonunda iş bitti. Kırmızı kamyon homurdandı. Arka arkaya yürüdü. Bahçe içinde yarım daire çizip yönünü eve ters çevirdi. Korna sesi duyuldu. Kamyona bakmakta olan bir erkekle kadın ellerini kaldırıp "başbaş" yaptılar. Kamyon hareket etti. Bahçeden çabukça uzaklaştı. Bahçe eski sessizliğine kavuştu. Kapı önündeki erkekle kadın içeriye girdi.

Kara Kedi'nin gözleri ışıldadı birden. Arkadaşına dedi ki:

— Gözümüz aydın Sarı kardeşim. Aylardır bize iyi bir yaşam yeri, iyi bir sığınak olan bahçemizin içindeki eve insanlar geldi.

Sarı Kedi, arkadaşının sevinişine şaşmıştı.

— Gelmişse ne olmuş? Bizi eve mi alacak insanlar sanki? Biz, "Sokak Kedileri" olmaktan kurtulup "Ev Kedileri" mi olacağız? Gene dışarıda, gene sokaklarda olmayacak mıyız? diye konuştu.

Can sıkıntısı duyduğu, mutsuz olduğu zamanlardaki gibi titrekti Sarı Kedi'nin sesi.

— Böyle düşünmesen daha iyi edersin. İnsan umuttur. Ne değin hor görürlerse görsünler bizi. Ne değin sert tekmeler vurma heveslisi olurlarsa olsunlar, gene de ben umut bilir, güvenirim insana. Bana öyle geliyor ki, kısa zamanda bizimle ilgilenecek gelenler. Kısa zamanda önümüze bişeyler atacaklardır, dedi Kara Kedi.

Sarı Kedi, iyimser yaradılışlı değildi. Geçmiş günlerin neşelerinden çok üzüntülerini anımsardı. İnsanlardan yediği tekmeleri, taşları, azarları düşündü. Bir bidon içinden yiyecek seçme uğraşısında oldukları sırada kovalanışlarını anımsadı bir bir...

İnsanlara ne zarar veriyorlardı sanki bidonları eşelerken? Çok çekici, çok istenir bir iş miydi bidon eşelemek, bidondan doyunmak? Açlığın dayanılmaz acısı nedeniyle saldırıyorlardı bidonlara. Önceleri o pis, o bunaltıcı kokuları duymuyordu burunları. Biraz yiyecek bulup, midelerine biraz lokmacıklar inip açlığın etkisinden kurtulmaya başlayınca ne oluyordu? Çöp bidonlarının dayanılmaz pis kokusunun etkisinde kalmıyorlarmıydı? Karınları biraz daha doyunca, kokulara dayanamayıp kaçmıyorlar mıydı? Açlığın dayanılmaz acısını duyuncaya değin de varıyorlar mıydı bir başka çöp bidonunun başına?

Böylesi doyunmalarla yaşam sürdürme iyi miydi sanki? Gene de insanların kıskançlığıyla, kötülüğüyle karşılaşıyorlar, bidonlardan bile kovuluyorlardı.

Sarı Kedi, yorgun sesiyle dedi ki:

— Ben insana güvenmem. Bu güne değin hiçbir insan eli okşamadı sırtımı. Bu güne değin hiçbir insan eli cömertlik olsun diye uzanmadı bana doğru. Taş atmak, değnekle vurmak için kullandı insanlar ellerini benim için...

— Ama gene de...

Sarı Kedi, arkadaşının konuşmasını öfke dolu konuşmasıyla kesti:

— Sus! Sus ne olursun, sus! Ben insanları tanımayan biri miyim ki bana anlatıp duruyorsun onları? Eğer sen onca seviyorsan insanları, buna da karışmak istemiyorum. Yalnız senden dileğim beni etkilemeye çalışma. Bana insanın soyluluğundan, yüceliğinden, umut oluşundan söz etme...

Kara Kedi yanıt vermedi öfkeli arkadaşına. Suskun durdular yan

yana. O sıra evin tombul yüzlü, beyaz kollu hanımı çıktı dışarıya. Kapı önündeki bidona bişeyler döktü. Bidon sesini iyi tanırdı sokak kedileri. Hemen canlandılar. Ellerinde olmadan, bilinçsiz koştular sesin sahibine doğru.

Kapı önüne gelince umduklarını bulamamışların sıkıntısını duydular yüreklerinde. Çünkü bidon kapaklıydı. Evin hanımı dökeceğini dökmüş, bidonun kapağını da sımsıkı kapatıp evine girmişti. Yepyeni bidonun ustaca yapılmış kapağını iki kedinin açması da olanaksızdı. Kedilerden geçtim, köpekler bile açamazdı o bidonun kapağını.

— Eh gördün işte! Bidonları var ama, sımsıkı kapağı da var. Evin sahipleri bize artıklarını bile tattırmayacaklar, dedi Sarı Kedi.

Kara Kedi yanıt vermedi. Açlığın, bir de insana güvenmenin etkisiyle kapının eşiğine değin yürüdü. Aç kedilerin titrek sesiyle seslendi içeriye:

— Miyaaaav! Miyaaaav!

Evin erkeği salondaydı. Öfkeyle yanıtladı Kara Kedi'yi:

— Piist! Pist! Şişesice hayvan!..

Döndü Kara Kedi. Arkadaşının kendisine gülüşüne aldırış etmeden yürüdü bahçe duvarına doğru.

Akşam yaklaşıyordu. Dalların, yaprakların arasında kırmızı kırmızı görünüyordu akşam güneşinin ışıkları. Çok geçmez, toprağa gölgeler düşüren yaprakların kendileri gölge içinde kalırdı.

Bu sıra bir koku geldi kedilerin burnuna. Doğrudan doğruya ciğer kokusuydu bu.

Ciğer kokusuna karşı hangi kedi ilgisiz kalır? Bizimkiler de ilgisiz kalmadılar. Olanca güçleriyle koşup, açık kapıdan içeriye daldılar.

Evin erkeği salondaydı gene. Bu iki beklenmediği görünce oturduğu sandalyeden kalktı. Ayağını döşemeye vurarak öfkeyle bağırdı:

-Pist! Piist! Şişesice hayvanlar !

Böylesi azarlara alışkındı kediler. Sonunun iyiye varmayacağını biliyorlardı. Dönüp kendilerini dışarıya attılar. Evin erkeği sokak kapısını kapattı. Kapı onlara, açlıklarının yanında insana karşı güçsüz olduklarını da anımsattı.

Aç, hem de güçsüz iki kedi, kapıyı karşılarına alarak çömeldiler yere. Küskün görünümündeydiler. Gözlerini kapatmışlardı. Burunlarında koku, akıllarında löp löp ciğer parçaları vardı. Sürekli olarak ağızları sulanıyor, yutkunup duruyorlardı. Bu ağız sulanmalarını, yutkunmalarını çoğalttıkça çoğaltıyordu. Sonu iyiye varmazdı böylesi davranışın.

Devamı arka sayfada

HALİT KIVANÇ

SİZLERLE

HANGİ YAMYAMLAR?

YAMYAM, Afrika dillerinden birine göre "insan eti yiyen kimse" anlamına gelir. Oysa Avrupa'nın, Amerika'nın, hatta öteki kıtaların beyaz insanları yüzyıllar boyu siyah tenli insanların hepsine "yamyam" gözüyle bakmışlardır. Onun ötesinde, o siyah insanları sömürmüş, ezmiş, köle olarak çalıştırmış, mal gibi satmışlardır. Yani derine inilince, gerçek yamyamların hangileri olduğu, yanıtlanması güç bir soru yaratır.

Nereden mi girdim bu "yamyam" konusuna? Sevimli okurlarımızdan biri, bana bazı fıkralar yollamış. Onları yayınlamamı istiyor. Bu yolda bana ulaşan dilekler hiç de az değil. Ne var ki, okurlarımızın her isteğini yerine getirmemize de bazen olanaklarımız elvermiyor. Fıkralarının çoğu daha önce çeşitli yerlerde yayınlanmış. Bir bölümü de pek çocuk fıkrası sayılmaz. Yalnız bu okurumuz, bana bir de "yamyam" konusunda sorular sormuş. Bu yönden yararlı oldu. Sanırım, onun gibi sizler içinde de yamyamları merak edenler vardır. Bu nedenle değindim bu konuya... Başta da belirttiğim gibi, yamyamlık geçen yüzyıllardan bugüne artık sadece sözcük olarak kalmıştır. Bugün de dünyanın bazı uyanmamış köşelerinde insan eti yiyen kişiler yok değildir. Ne var ki, yamyamlar artık uygarlığın ışıklarını görmüş, tanımış, kısaca uyanmışlardır. Afrika'daki birçok bağımsızlık hareketinin, özgürlük savaşının buradan kaynaklandığını da söylememiz gerekiyor. Zaten aslına bakarsanız, insanları beyaz - siyah - sarı filân diye renklerine göre ayırmak, yanlış bir değerlendirmedir. Hele bu değerlendirmeyi temel alıp ona göre kurallar koymak, daha da büyük hatadır. Yamyam deyince aklımıza bir dudağı yerde, bir dudağı gökte siyah insanlar geliyor. Dev gibi... İyi ama, Afrika'nın bazı ülkelerinde beyaz insanların kurduğu yönetimler, o masum siyah insanlara yirminci yüzyılda bile işkence yapıyor. Oraya kadar gitmeye de gerek yok. Dünyanın süper devleti olarak ortaya çıkan Amerika'da bile siyah - beyaz ayırımının nerelere kadar vardığını, bazen televizyon haberlerinde izliyor, bazen gazetelerde görüyorsunuz sanırım.

Bence günümüzde yamyamlık, siyasal amaçlarla insanları ezmektir. Yoksa çatal bıçakla tabağa koyup da yemek değil... Onun için gelin olayı tatlı tarafından bakalım. Ve yazımızı yamyamlara ait şakalarla noktalayalım.

●

Londra Havaalanı'nda altı yamyam gümrükten geçiyorlarmış. Polis, pasaportlarını istemiş. Uzatmışlar. İncelemesini bitiren memur, "İyi ama" demiş, "Siz altı kişi değilsiniz ki... Sekiz kişisiniz. Nerede öteki iki yolcunun pasaportları?" Yamyamlar şaşkın, birbirine bakmış: "Hangi öteki yolcular?" diye... Ve memura da sormuşlar: "O dediğiniz iki yolcu nerede?"

Polis eliyle işaret etmiş: "İşte canım, sizinle birlikte seyahat eden, yanınızdaki şu iki beyaz adamın pasaportunu soruyorum."

Yamyamlar daha çok şaşırmışlar: "Aaaa... Yanımıza yolluk olarak aldığımız bu yiyeceklere de pasaport çıkarılacağını bilmiyorduk ki..."

Bir tarihte bir Afrika ülkesinde Amerikan Büyükelçisini yemişler. Tabii dünya birbirine girmiş, İş, Birleşmiş Milletler'e aksetmiş. Birleşmiş Milletler Güvenlik Kurulu da, Amerikan elçisini yiyen Afrika devletini beşyüz milyon dolar para cezası ödemeye mahkûm etmiş. Ama Afrika ülkesi ufacıkmış. Fakirmiş de. O kadar parası yokmuş. Ne yapsın? Hemen Birleşmiş Milletler'e başvurmuş bu küçük Afrika ülkesi: "Biz minnacık bir devletiz. Emrettiğiniz beşyüz milyon dolarlık para cezasını ödeme gücümüz yok. Bizim yıllık bütçemiz bir milyon doları zor bulur. Fakat biz borç altında kalmayı da istemiyoruz. Bu nedenle derhal Amerika Birleşik Devletleri'ne ülkemizi temsil edecek bir büyükelçi gönderiyoruz. Amerikalılar da bizim elçiyi yesinler. Ödeşelim."

●

Ve yamyamlar bir sürü beyaz insanı yakalamış. Kazana atmış, pişirmeye başlamış. Ama içlerinden birini, denizci giysili olanı serbest bırakmışlar. Niye mi? Yamyam şefine doktor tuzlu besinleri yasak ettiği için...

GÜZEL KARANLIK

ABBAS CILGA

Baştarafı arka sayfada

ye varmazdı böylesi davranışın. Karınları guruldamaya başlardı çok geçmeden. Bundan sonra da karın ağrıları duyarlardı. Öfkeli, kavgacı olurlar, çoğu zaman bir hiç yüzünden birbirleriyle çekişmeye başlarlardı. çekişmelerin sonu da kavgayla biterdi çoğu kez.

Sarı kedi, arkadaşına insanların kötü yaratıklar olduğunu söylemeğe onun akılsız biri olduğunu yüzüne karşı haykırmaya hazırlanıyordu. ki evin kapısı açıldı. Tombul yüzlü, beyaz kollu kadın göründü. Kadın:

-Gel pisi pisi! Gel pisi pisi: dedi.

Durulur muydu? İkisi birden fırladı yerinden. Sert bir kağıt üstündeki yere bırakılmış ciğer parçalarına ok hızıyla yaklaştılar.

Kağıttakini çabuk tükettiler. Ama karınları doymuştu. Ağız çevrelerinde dolandırdılar dillerini. Patilerini yumruk yaptılar Pati yumruğu, dilleriyle ıslatıp yüzlerine sürdüler uzun zaman. Böylece yemek sonrası temizliklerini yapmış oldular.

Karanlık çoğalmıştı bahçede. Gökyüzünde tek tük yıldızlar parlamaya başlamıştı. Çok geçmez yıldızlar çoğalırdı.

Kara kedi:

-Şimdi nasılsın arkadaşım? dedi. Çoğalan karanlık içinde sarı kedi'nin gözleri ışıldadı, arkadaşına bakarak dedi di:

-Biraz önce ciğer kokusu başımı döndürüyordu. Şimdi de mutluluktan dönüyor başım. Şimdi herkesi,her şeyi, insanları seviyorum. Aç olarak girdiğim geceler beni korkutur, bitmek tükenmek bilmezdi. Geceyi bile seviyorum. Çabuk tükeneceğine inanıyorum. Bir de şuna : Mutlu etmek insanın elindedir İstese insanlar, yeryüzünden açlığı kaldırabilir. Tümümüz ok olunca tümümüz mutlu oluruz. O zaman herkes birbirini sever. O zaman herkes birbirine sevimli görünür. Görüyor musun çoğalan karanlığı? Bugün bana karanlık bile güzel görünüyor...

YAZILARI SEVEN AYI

Her zaman sizlere birbirinden güzel kitaplar sunan Dağlarca, "Yazıları Seven Ayı" adlı kitabının kolay okunurluk açısından yola çıkarak, şiir-öykü biçiminde yazmış. Yazar bu kitapta: Annesiyle birlikte bir inde yaşayan ve onun ölümüyle ininden çıkıp, yaşam savaşına başlayan bir ayıcığın avcılar ve çocuklarla kurduğu ilişkileri anlatıyor. Yazılara olan düşkünlüğü yüzünden kendini bir okul ortamında nasıl bulduğunu ve avcılar denen kötü insanların tutsağı oluşunu sizlere açıklıyor. O'nun duygu ve düşüncelerini çevresini tanıyışını, ağaçları, ahlat ağaçlarının tadını küçük göl sularında kendi yüzünü ilk görüşünü, doğaya karşı gittikçe gelişen sevgiyi ve onda doğan öğrenme içgüdüsünün bir ayıcığı ne denli bitmez tükenmez çabayla araştırmaya itişini anlatıyor.

Bu ilginç öyküyü büyük bir ilgiyle okurken, siz de küçük ayıcıkla birlikte yaşama nasıl bakmak gerektiğini düşüneceksiniz. Ozanın da dediği gibi, "İnsanların en kötüsü avcılarmış / Onların tüfekleri, köpekleri bile varmış" tümcesinde, küçük ayıcığın çektiği acı ve yalnızlığı siz de içinizde duyacak, bu ilginç öykünün sonunun nasıl biteceğini merakla bekleyeceksiniz.

Elif Ayiter ablanızın başarılı desenleriyle süslenen bu kitabı okuduğunuzda, bilgi dağarcığınıza güzel bir yapıt kazandırmış olacaksınız. Kısaca, "Yazıları Seven Ayı" adlı kitabı, tüm okurlarımıza salık veririm.

MATEMATİK OYUNLARI

UĞUR AKER

UZAYLININ SORUNU

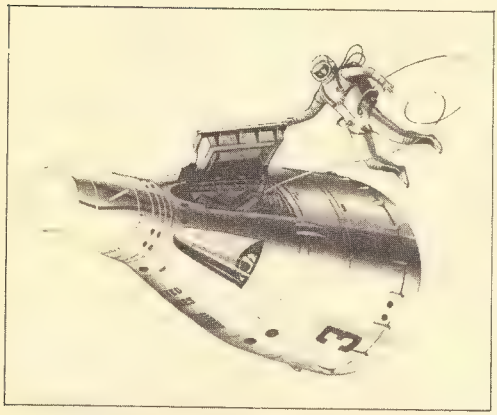

• Bir süredir yayımına ara verdiğimiz, «Matematik Oyunları»nı bu sayıdan başlayarak zaman zaman sunacağız

Plink 75 santimetre boyunda minik bir uzaylıydı. Küçük uzay gemisiyle gezegenleri dolaşıyordu. Kocaman bir gezegene indiğinde gezegenin yerçekimi Plink'in ağırlığını öylesine çoğalttı ki adım atmak kendisi için büyük sorun oldu. Gemisine zorlukla döndü ve tüm güçle gemiyi gezegenden uzaklaştırdı.

Uzayda dolaşmasını sürdürüyordu. Plink, Uzaklarda gözüne ufacık bir gezegen ilişti ve gemisini oraya doğru yönlendirdi. Bu gezegende ise yerçekimi çok azdı; taş, toprak yerin üstünde sanki yüzüyorlardı. Plink gezegene indi. Attığı her adımla uçuyormuş gibi yol alıyordu. Plink bu tüy hafifliğinden çok hoşlandı.

Gezegen tostoparlaktı. Kendince gezegene bir ad koymak istedi:

— Gezegenin çevresini ölçerim ve çıkan sayıyı gezegene ad yaparım, diye düşündü.

Plink'in yanında onbin metrelik ip vardı. Ölçmek için bu ip yeterli olabilirdi.

Plink, ipi gemisinden aldı. bir ucunu yere raptetti. Uçan adımlarla bir çırpıda gezegenin çevresini dolandı ve başladığı yere geldi. Onbin metrelik ipi yeterli gelmiş beş metre ip de artmıştı. Plink, gezegeni hemen 9995 Ç diye adlandırdı. Ç harfi çemberin kısaltılmışıydı.

Plink artan beş metrelik ipi kesmektense ipin ucunu diğer uca bağlamaya karar verdi.

— Onbin metrede beş metrenin vereceği gevşekliğin sözü bile olmaz, diye düşünmüştü. Oysa, diğer taş ve toprak gibi ip de havalanınca Plink şaşırdı. Beş metrelik fazlalık, onun hesabına göre, ipi en fazla bir-iki santimetre yükseltmeliydi. Gerçekte ip çok daha fazla yükselmişti. İpin yerden ne kadar yükseldiğini bulabilir misiniz?

ÇÖZÜM:

İpin yerden yüksekliğini bulmanız için bir dairenin çevresinin nasıl bulunduğunu bilmeniz gerekir. Dairenin çevresi gezegenin çemberini verecektir.

Çember iki çarpı pi çarpı yarıçapa eşittir: Ç = 2 Py. Pi (p) matematikte kullanılan bir değişmez sayıdır. 3.1416'ya eşittir. Yarıçap (y) ise dairenin merkezinden kenarına olan uzaklıktır.

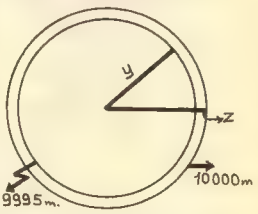

Plink, çizimde görüldüğü gibi, iki çember ölçmüştü. birincisi, 9995 metre uzunlukta olan gezegenin çemberiydi. Bu çember 2 Py'ye eşitti. İkinci çember ise onbin metrelik ipin tümünü kullanınca olmuştu. Her iki çemberin yarıçapları arasındaki fark (z) ipin gezegenden yükseldiği uzaklığı vermekteydi. Onbin metrelik çemberin yarıçapı, Y ile z'nin toplamına eşitti. Bu çember şöyle gösterilebilirdi: 2P (y + z). Ama iki sayının toplamını bir başka sayıyla çarpmak, bu iki sayıyı ayrı ayrı başka sayıyla çarptıktan sonra sonuçlara toplamakla eştir. Şu halde onbin metrelik çemberi 2Py + 2Pz olarak gösterebiliriz. 2Py ise 9995 metreye eşit olduğuna göre 2 Pz'nin değeri de 5 metre olmalıdır. İpin yerden yüksekliğini gösteren z ise, 5'in, pi'nin iki katı olan 6.2832'ye bölünmesi ile bulunur. Yanıt 79.7 santimetredir. İp, Plink'in boyunu bile aşacak yüksekliği erişmişti.

şiirler

ANA KUŞLAR
Anne
O kuşlar ne iyi kuşlar
Hep bizim pencerenin önüne konarlar
Kardeşim ekmek veriyor
Yiyiyorlar
Anne
Ne iyi şey onlar
El sallıyorum uçuyorlar

DEV
Anneciğim ellerimi bırakma
Korkuyorum
Pireler dev oluyor düşlerimde
Devler kaçıracak beni kafdağına
Korkuyorum
Sar beni kollarına

SU
Durgun su titremez oldu
Taş attığım halde

mehmet semih

Leonardo da Vinci'den

TARLA KUŞU

Bir zamanlar yaşlı bir adam ormanda tek başına yaşıyordu. Bu adamın bir arkadaşı vardı: Bir tür tarlakuşu...

Bir gün bir haberci yaşlı adama geldi ve efendilerinin çok hasta olduğunu söyleyerek kendisiyle birlikte şatoya gelmesini istedi.

Yaşlı adam kuşuyla birlikte habercinin pe bercinin peşine takıldı ve şatoya vardı. Hiç zaman geçirmeden hasta efendinin odasına girdi.

Dört doktor hastanın başucunda fısıl fısıl konuşuyorlar ve başlarını öne arkaya doğru sallıyorlardı.

"Yapacağımız başka bir şey kalmadı artık" dedi adamların en yaşlısı. "İşte ölüyor!"

Yaşlı adam kapının aralığında durup pencereye konmuş ve gözlerini hasta adamdan ayırmayan tarlakuşuna bakıyordu.

"İyileşecek" dedi yaşlı adam.

"Bu köylü nasıl böyle bir açıklama yapabilir" diye sordu, doktorlar hep bir ağızdan.

Hasta adam gözlerini açtı ve kendisine bakan tarlakuşunu görünce gülümsemeye çalıştı.

Yavaş yavaş yanaklarına renk gelmeye başladı, eski gücüne kavuştu. Doktorların hayretle açılmış gözleri önünde, "Kendimi şimdi daha iyi hissediyorum!" dedi.

Bir zaman sonra tümüyle iyileşen efendi ormana yaşlı adama teşekküre gitti.

"Bana teşekkür etme" dedi yaşlı adam. "Tarlakuşu seni iyileştirdi. Bu kuşlar çok duyarlı olurlar. Bir hastanın yanındayken eğer başlarını arkaya çevirip hastaya bakmamaya çalışırlarsa anlayın ki, hastanın kurtulma umudu yoktur. Ama eğer sana baktığı gibi hastaya doğru bakıyorsa hasta ölmeyp iyileşecek demektir. Gerçekte tarlakuşu hastaya bakarak yardımcı oluyor."

Bu duyarlı tarlakuşu gibi gerçek sevgi de çirkin ve kederli şeylere bakmaz. Sürekli olarak onurlu ve yüce şeyleri arar. Bir kuşun yuvası nasıl çiçekli bir ormansa, gerçek sevginin yuvası da onurlu bir yürektir.

Gerçek sevgi en güç zamanlarda kendini belli eder. Tıpkı en karanlık gecede bir lambanın ışıklarının olduğundan daha parlak görünmesi gibi.

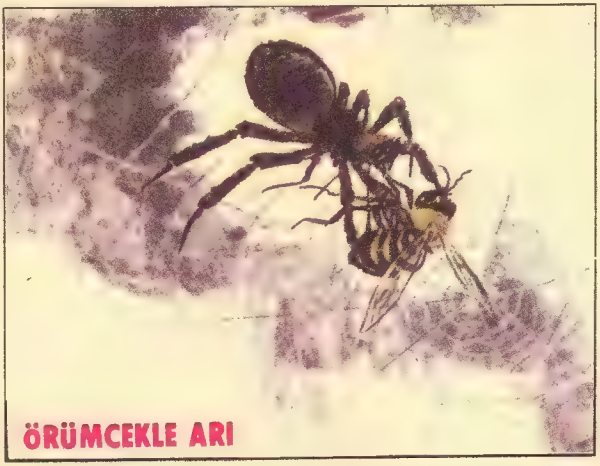

ÖRÜMCEKLE ARI

Bir bahar sabahı bir arı çiçekten çiçeğe konarak kendine çiçek tozları topluyordu.

Aniden bir çiçeğin üzerinden kalkınca kendini bir örümcek ağında buldu. Örümcek bir yaprağın arkasına saklanmıştı. Avından memnun, yerinden çıktı.

"Sen çok kötüsün!" diye bağırdı arı. "Çalışanları avlamak için tuzaklar kuruyorsun."

Örümcek arıya yanaştı. Arı örümcekten kurtulmak için onu sokmak istedi.

Ama örümcek çok hızlıydı. Arının onu sokmasına engel olmak için kenara kaçtı.

"Beni yargılamak senin hakkın mı sanki?" dedi örümcek. Bir yandan da arıyı sıkıca kavradı. "Bana kötü diyorsun ama sen hilenin ta kendisisin. Baksana ağzında bal var ama kuyruğunda zehir taşıyorsun!"

Hayvan Masalları

ASLAN

Minik aslan yavrularının daha henüz gözleri bile açılmamıştı. Üç gün süreyle annelerinin pençeleri arasında yatıyorlar, yalnızca süt emmek için yerlerinden kıpırdanıyorlardı. Ne birşey görüyor ne de birşey işitiyorlardı.

Anne aslan gururla yavrularını izliyordu.

Birden ayağa kalktı, güzel yelesini silkeleyip dehşetli bir sesle kükredi.

Ormanın tüm hayvanları korkudan saklanacak delik ararlarken küçük yavrular da gözlerini açtı.

Aslanın yavrularını kükremesiyle uyandırması gibi biz de çocuklarımızı övgülerle uyarırız. Böylece içlerindeki güzellikler ortaya çıkar ve onurlu bir yaşam sürerler. kendileri için değerli olmayan şeylerden uzak durmasını öğrenirler.

ŞAHİN VE KARTAL

"Şahin kibirli ve gururludur" dedi baykuş bir akşam. Tüm diğer kuşlara egemen olmak ve onları avlamak ister. Toplumsal bir kuş değildir. Hep yalnız yaşamayı yeğler. Ötekilerden kaçmak için öylesine yükselir ki sonunda kartala raslar!

Hemen aşağıya döneceğini sanırsınız değil mi? Ama hayır! Kartallar yuvalarına kimsenin yanaşmasına izin vermezler. Onlar göklerin hakimidir. Şahin kartala saldırır."

"Peki kim kazanır sonunda?"

"Hiç kimse bilmez bunu. Ertesi gün yerde bir yığın tüy bulunur. Bunların bir bölümü şahinin bir bölümü de kartalın tüyleridir."

Turistik yönleriyle

BAŞTAN BAŞA TÜRKİYE

ULVİ OKAR

DİYARBAKIR

BİNLERCE yıl önceden beri insanların yaşadığı Diyarbakır ve çevresinde bulunan bir kiliç üzerindeki yazılardan İ.Ö. yıllarında bu çevrenin adının (Amidi) olduğu anlaşılmaktadır. Müslümanlığın yayılmaya başlamasından sonra Halife Hz. Osman zamanında Bekir Kabilesi buralara gelip yerleşmiş ve Bekir'in ülkesi anlamına gelen Diyar-ı Bekr adını kullanmaya başlamışlardır. Zamanla kentin adı Diyarbekir olmuş, 1937 yılında Atatürk yaptığı bir konuşmada (Diyarbakır) adını kullanınca, bu ad yerleşmiş ve kullanılmağa başlamıştır. Eski Diyarbakır tamamen surlarla çevrilidir. Tıpkı bir kalkan balığına benzeyen bu surlar ve kaleler dünya üzerinde bu kadar uzun yıldır sağlam kalabilmiş tek kaledir. Çin Seddi'nden sonra, dünyanın en büyükve en sağlam kaleleri olan bu yapı Dicle nehrinden yüz metre yüksekliktedir. Kalenin yapılış tarihi bilinmiyor. **Diyarbakır Kalesi** (İç Kale) ve Dış Kale) olmak üzere iki kısımdan oluşur. Dış kalenin uzunluğu 5 kilometredir. Çeşitli dönemlerde onarılmış 82 burçtan oluşur. Kalelerin yüksekliği 12 metre, genişlikleri ise 3-5 metre arasındadır. Dört kapısı vardır: Kuzeyde Dağ Kapı (eskiden Harput Kapısı denirdi) Batı'da Urfa Kapı (eski Rum Kapısı), güneyde Mardin Kapı (eski Telli Kapı), doğuda Yeni Kapı (eskiden Su ve Dicle Kapı) Kanunî Sultan Süleyman devrinde ikinci bir surla çevrilip genişletilen iç kalenin de dört kapısı vardır. İkisi sur dışına, ikisi de kent içine açılır. Bu kapılardan biri olan İç Kale Kapısı ile ilgili bir efsane vardır: İnanışa göre, çok eski yıllarda, Şeytan, Diyarbakır kentinin altını üstüne getirmek niyetiyle, halkın huzurunu kaçırıp, herşeyi berbat etmeye başlamış. Hergün dövüş, hergün yağma, hergün adam öldürme sürer gidermiş. Kentin çevresinde bulunan evliyalardan biri, halkın bu durumuna çok üzülmüş ve şeytanı yakaladığı gibi bir demir parçası haline getirmiş, ne olur ne olmaz diye de, bu halinde bile bir zincire onu İçkale Kapısı sol üst yanına mıhlamış. Hâlâ burada bu demir külçesi durur ve halk bunu şeytanın kendisi olarak kabullenir. Bir süre öncesine kadar, İç Kaleye girmek üzere bu kapıdan geçenler, duvardaki bu şekle doğru tükürür ve kapıdan adımını atarken "Şeytana lânet olsun" derlermiş.

KİMLİK KARTI

Yüzölçümü: 14.908 kilometrekare
Trafik no: 21
İl'in toplam nüfusu: 64 649.796 (1975 sayımı)
İlçeleri: Bismil-Çermik-Çınar-Çüngüş-Dicle-Ergani-Hani-Hazro-Kulp-Lice-Silvan.
Denizden yüksekliği: Ortalama 660 metre
Komşu ilçeleri: Kuzeyde Elâzığ ve Bingöl, doğuda Siirt, güneyde Urfa ve Mardin batıda Adıyaman ve Malatya

Tarihî kalıntılar arasında başta geleni **Dakyanus Harabeleri ve Eshab-i Kehf Mağarasıdır.** Diyarbakır-Lice yolu üzerinde, Lice'ye 18 kilometre uzaklıktaki bu kalıntıların yapılış ve tarihi ve kime ait olduğu bilinmemektedir. Çok harap durumdadır ve köylülerce taşları devamlı sökülüp götürülmektedir. Dakyanus'un kuzeyine düşen Rakim Dağı eteklerinde bulunan mağaranın gerçek Eshab-ı Kehf mağarası olup olmadığı kesinlikle bilinmemektedir. Çünkü Efes'te, Tarsus'ta, Maraş'ta ve hatta daha birçok bölgede Eshab-ı Kehf Mağaraları bulunduğu iddia edilmektedir. Bildiğiniz gibi Eshab-ı Kehf Mağarası Yedi

Uyurlar adıyla ünlü yedi kişi ile kendi ve köpeklerinin yüzlerce yıl içinde uyudukları ileri sürülen mağaralardır. Ama öykününde mağaranın da gerçekliği saptanamıyor. Kente 95 kilometre uzaklıktaki Çeper Köyü yakınlarında Zülkarneyn Kalesi'nin Büyük İskender devrinden kaldığı ileri sürülür. Yapılan incelemeler kalenin Pers İmparatoru Kuroş devrinden kalma olabileceğini ortaya çıkarmıştır.

Diyarbakır bu kalıntılardan başka birçokta camiye sahiptir. Kentin merkezindeki **Ulucami, İslâm** ordularının Diyarbakır'ı fetihleri sırasında, burada bulunan Mar-Toma Kilisesinin bir kısmından yararlanma koşuluyla yaptırılmıştır. Anadolu'nun en eski camii sayılır. Yapılış tarihi 639 yılıdır. Eski anlatımlara göre, cami karataşlarla yapılmış, yekpare taştan 200'den fazla direk ve iki sıra halinde taş kemerler üzerine oturtulmuştur. Sonradan 1115 yılında, deprem ve yangından, bütün bu sütun ve kemerler yok olmuş, yerinebugünkü süslü işlemeler yapılmıştır. Kale Camii, kale içindedir. 1155 yılında yaptırılmıştır. Hz. Süleyman ya da Nasıriyye Camii de denir. Minaresi 1960 yılında yeniden yaptırılmıştır. **Nebi Camii,** Akkoyunl dönemi yapıtlarındadır. Bir adı da "Peygamber Camii"dir. Minaresi ve ön cephesi bir sıra siyah, bir sıra beyaz taştan yapılmıştır. Diyarbakır'da böyle yapılmış birçok cami daha vardır. **Şeyh Mutahhar Camii** de Akkoyunlu dönemi yapıtıdır. Akkoyunlu Sultanı Kasım tarafından yaptırıldığı için halk arasında (Kasım Bey Camii) olarak da anılır. Camiin en önemli özelliği minaresinin dört sütun üzerine oturuşudur. Dört Ayaklı Minare olarak ünlenen bu yapının pek eşi bulunmamaktadır. Diyarbakır'da bunlardan başka kırk cami daha vardır.

Diyarbakır'ın ünü her yana yayılmış köprüleri de vardır. Örneğin bunlardan biri **Malabadi Köprüsü**'dür. Şarkı ve türkülere bile giren bu köprü, Silvan ilçesinden ilerde, Malabadi Köyü yakınlarında ve Batman Çayı üzerindedir. Son zamanlarda baştanbaşa yenilenen köprünün 1147 yılında Timurtaş bin İlgazi bin Artuk tarafından yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Boyu 150 metre eni 7 metredir. Renkli taşlarla yapılmıştır. **Dicle Köprüsü** kentin güneyinde 3 kilometre uzalkıkta ve Silvan yolu üzerindedir. Halk arasında On Gözl Köprü ve Silvan Köprüsü adlarıyla da anılır. Mervaniler döneminde 1065 yılında yapılmıştır. Bir de **Haburman Köprüsü** vardır. Çermik ilçesinin Haburman Köyü yakınlarındadır. Köprünün ortasındaki gözü sivri ve büyük, iki yanındakiler ise daha küçük ve yuvarlaktır. Artukoğulları döneminde 1176-1184 yılları arasında yapıldığı kitabesinden anlaşılmaktadır.

Diyarbakır'dan genel bir görünüş

Diyarbakır'ın en güzel yerlerinden biri de **Atatürk Köşkü**'dür. Surların dışında Dicle nehri vadisine bakan yönde 16'ıncı yüzyıldan kalma bir yapı bulunur. Birinci Dünya Savaşı sırasında Atatürk bu binada uzun süre kaldığı için, 1937 yılında belediyece alınan bir kararla burası yeniden düzenlenmiş, restore edilmiş ve Atatürk Köşkü adıyla halka açılmıştır. Bahçesi çiçekler içinde olan bu köşkün çevresi bir mesire yeri halindedir.

Diyarbakırlılar buraya gelip otorur ve belirli günlerde açık olan Köşkü de gezerler.

Diyarbakır'da üç önemli müze vardır. Bunlardan birincisi **Arkeoloji Müzesi**'dir. İçinde Hitit ve Asur döneminden başlayıp Roma, Bizans, Selçuklu, Akkoyunlu ve Osmanlı dönemlerine ait çeşitli eserler, paralar, silahlar bulunur. İkinci müze **Ziya Gökalp Müzesi**'dir. Büyük düşünür Ziya Gökalp'in doğduğu ev müze haline getirilmiş ve burada yazar ve düşünürün kullandığı eşyalar, yazdığı kitaplar, hakkında yazılan yazılar ve Diyarbekir gazetesinin 1869-1879 yılları koleksiyonu ile Diyarbakır Şer'iye Mahkemelerinin sicilleri bulunmaktadır. Görülecek üçüncü önemli müze de **Cahit Sıtkı Tarancı Müzesi**'dir. Genç yaşta yitirdiğimiz değerli şairimizin doğup büyüdüğü ev de müze haline getirilmiştir. Burada hem değerli şairimizin kullandığı eşyalar, hem de bölgenin folklor ve etnoğrafik yapıtları bulunmaktadır.

Yolunuz yaz aylarında Diyarbakır'a düşerse, mutlak surette bu kentimizin güzelim karpuzlarından yiyiniz. O kadar tatlı ve suludur ki şaşıp kalırsınız. Hele boyları, irilikleri başka hiç bir kentimizin ürünleriyle karşılaştırılamaz. Burada o kadar iri karpuzlar yetiştirilmiştir ki, bazen içini oyar ortasına 2-3 yaşlarında bir çocuğu oturturlar. Çocuk nerdeyse içinde kaybolur.

TEST TEST

DOĞRU MU? YANLIŞ MI?

Aşağıdaki soruların doğru, ya da yanlış olduklarını bulabilir misiniz?

1. "Oliver Twist"ve "David Copperfield" gibi kitapların yazarı olan Charles Dickens, 1812 yılında doğmuştu. Doğru mu? Yanlış mı?
2. Fransız romancısı Jules Verne, 1828 yılında Nantes kentinde dünyaya gelmişti. İnsanoğlunun Ay'a ayak basışından yaklaşık bir yüzyıl önce, Verne insanoğlunun Ay'a ayak basışını anlatan romanlar yazmıştı. Doğru mu? Yanlış mı?
3. Diktafonun, telsizin ve bisikletin bulucusu olan, Thomas Alva Edison, 1847 yılında doğmuştu. Doğru mu? Yanlış mı?
4. Avusturyalı besteci Wolfgang Amadeus Mozart, 27 şubat 1756'da doğmuştu. Mozart, özellikle Avusturya ordusu için bestelediği marşlarla dünya çapında ün kazanmıştı. Doğuru mu? Yanlış mı?
5. Ünlü Rus oyun yazarı Anton Çekov, 1860 yılında dünyaya gelmişti. Çekov, "İki Kentin Öyküsü", "Antikacı Dükkânı" adlı kitaplarıyla bütün dünyada tanındı. Doğru mu? Yanlış mı?
6. Ünlü Fransız ressamı, Paul Cezanne, 19 şubat 1839'da Fransa'da doğruştu. Cezanne, şimdi Louvre müzesinde sergilenen Mona Liza tablosunu yapmıştı. Doğru mu? Yanlış mı?
7. Alaska, 1959 yılında Amerika'ya katılmasıyla Birleşik Devletlere katılan 49, eyalet olmuştu. Doğru mu? Yanlış mı?
8. Güney Kutbu'na ilk kez ulaşmayı başaran kâşif Kaptan James Cook, 1728 yılında doğmuştu. Doğru mu? Yanlış mı?
9. Güney Kutbu'na ilk kez ulaşmayı başaran kâşif Kaptan James Cook, 1728 yılında doğmuştu. Cook, yine bir kâşif olan Scott ile amansız bir yarışa girerek, "Güney Kutbu'na ulaşan ilk insan" ünvanını elde etmişti. Doğru mu? Yanlış mı?

ARMAĞANLI SORULAR

Sevgili çocuklar 33. sayımızdaki, "Armağanlı Sorular"ın doğru yanıtları: 1) Puşkin, 2)Sütleğen olacaktı. Doğru yanıtları gönderen arkadaşlarımız arasında çektiğimiz kurada, aşağıda adları yazılı okurlarımız birer kitap kazandılar.

1.Tayfun Esemenli (Manisa), 2.Birol Olcay (Adana), 3.Mehmet Ali Ökten (Manisa), 4.Hikmet Ak (Aydın), 5.Osman Koç (İstanbul), 6.Ali Birtek (Mersin), 7.Naci Özdal (Muğla), 8.Ahmet Yalav (Edirne), 9.Ali Osman Ok (Isparta), 10.Emin Tuna (Samsun).

1.24 nisan 1825'te Edinburgh'ta doğdu. Amcası dergimizde klasiğini okuduğunuz, "Ivanhoe"nun yazarı Walter Scott'un eserlerini basan matbaacıydı. Bir süre çeşitli işlerde çalıştıktan sonra kendini edebiyata verdi. Serüven romanları yazdı. Bunlar çok başarı kazandı. "Mercan Adası" onun en çok sevilen romanlarından biridir. Acaba bu ünlü romancının adını biliyor musunuz?

1. Hava basıncını ölçen bir aracım. Biri civalı, öteki madenî olmak üzere iki türüm vardır. Bunlara bakarak havanın nasıl olacağını kestirebilirsiniz. Acaba ben neyim?

ÜÇ YANLIŞ

"Aşağıdaki metinde üç yanlış var. Bulabilecek misiniz?

Birinci Dünya Savaşı'nın ve yakın Türk tarihinin en önemli savaşlarından biri olan, "Çanakkale Savaşı" 14 Kasım 1914 - Ocak 1916 tarihleri arasında rusya ve Uganda bir yanda, Avusturya ile Almanya öteki yanda, Osmanlı İmparatorluğu ile birlikte savaşıyorlardı. Osmanlı devleti bu savaşta safdışı bırakılmak isteniyordu. Zamanın amirali Winston Churchill'in önerilerine uyularak, Çanakkale Boğazı aşılmak ve İstanbul ele geçirilmek istendi. Ama bütün gayretlere rağmen, düşman kuvvetleri Türkleri aşamadılar. Bu savaşta Mustafa Kemal Bey, yüzbaşı rütbesiyle savaştı.

Çanakkale'de Türklerin kaybı 250.000 dolayında, düşman kuvvetlerinin kaybıysa, buna yakın oldu.

BEN NEYİM?

Bir hücrede, sitoplazma (göz plazması) çekirdek'e başka canlı öğelerin tümüne birden denilirim. Pelte kıvamında, yarı sıvı, renksiz bir maddeyim. İçimde, besin maddelerinin dolaştığı in ce borular yer alır. Proteinler, yağlar, şekerler, su ve tuz minerallerinden oluşurum. Karmaşık ve hücrelere bölünmüş bir yapıda olabileceğim, gibi, yapısal bir özellik de göstermeyebiliriz. Çekirdek olmadan yaşayamam.

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

DOĞRU MU? YANLIŞ MI?: 1(Doğru. 2) Doğru. 3) Doğru. 4) Doğru. 5) Doğru. 6) Doğru. 7) Doğru. 8) Doğru. 9) Doğru. 10) Doğru. **ÜÇ YANLIŞ:** Hamburg, bir Alman kentirir. Bremen Almanya'dadır. Belçika, dışsatımının önemli bölümünü denizyolları ile yapar. **BEN NEYİM?** Kanguru. **GENEL KÜLTÜR:** 1) b, 2) d, 3) b,) d, 6) b, 7) C, 8) b, 9) B, 10) a, 11) b, 12) a. **BEN KİMİM?:** 1. Murat. **BEN NERESİYİM?:** Macaristan.

GENEL KÜLTÜR

1.4 ekim 1957'de dünya çevresinde yörüngeye konan ilk suni peyk, 90 kiloya yakındı. Dünyanın çevresindeki dönüşünü 96. 17 dakikada tamamlayan bu peykin adını biliyor musunuz?
a) Sputnik 1
b) Explorer 1
c) Vanguard 1
d) Apollo 3

2.2 eylül 1960 yılında 2 köpek uzaya yollandı. Uzayda 24 saat içinde 18 devir yapabilen bir uyduyla uzaya yollanan köpeklerin adları Strelka ile Belka idi. Acaba uzaya yollandıkları uydunun adını biliyor musunuz?
a) Kozmik 3
b) Mercury-Redstone.
c) Mercury- Atlas
d) Kozmik 2

3. 16 tummuz 1969'da Neil Armstrong, Edwin Aldrin ve Michael Collins, ilk insanı aya ulaştıracak yolculuğa başladılar. Acaba bindikleri uzay gemisinin adı neydi?
a) Gemini 5
b) Apollo 11
c) Gemini 6
d) Vostok 6

4. Geçtiğimiz yıl dünyanın büyük kentleri önemli bir tehlike atlalaboratuarının dünyaya düşürüyordu. Sonunda hiçbir yerleşim bölgesinin üzerine düşmeden dünyaya inen bu uzay labarotuarının adını biliyor musunuz?
a) Uzay Laboratuarı
b) Skylab
c) Ranger
d) Hiçbiri

5. Havayolu şirketleri, yolcu taşımacılığında önemli bir yer tutarlar. Acaba, "Sabena" adlı uçak şirketi hangi ülkeye aittir?
a) Almanya
b) İngiltere
c) Belçika
d) Hollanda

6. Dünyanın en büyük yolcu uçağı olan Jumbolar, bir defasında birçok yolcuyu alarak, çok uzun bir süre uçabilirler. Acaba bu uçağın öteki adını biliyor musunuz?
a) Airbus
b) Boeing 747
c) Carevelle
d) DC-10

7. 12 nisan 1961'de, ilk kez dünyanın çevresinde dönmeyi başaran Sovyet Kozmonotunun adını anımsıyor musunuz?
a) Alan Shephard
b) Virgil Grissom
c) Herman Titov
d) Yuri Gagarin

8. 6 haziran 1971'de dünyadan havalanan üç uzay adamı, uzayda en uzun kalma rekorunu kıracaklardı. Ama 24 günlük yolculuklarının sonunda, dünyaya gelince, koltuklarında ölü bulundular. Acaba bu üç şanssız adam, hangi ülkeye aitti?
a) Amerika Birleşik Devletleri
b) Böyle bir kaza olmadı
c) Sovyetler Birliği
d) Hiçbiri

9. 19.821 metre uzunluğuyla Simplon tüneli dünyanın en uzun tünelidir. Acaba bu tünelin hangi iki ülkeyi birleştirdiğini anımsıyor musunuz?
a) İsviçre- İtalya
b) Fransa- Almanya
c) Avusturya- Macaristan
d) İtalya- Yugoslavya

10. Bir voltun, bir ohmluk direnç karşısında oluşturduğu elektrik akımı birimine ne ad verilir?
a) Akr
b) Volt
c) Amper
d) Arşın

11. Aynı zamanda bir turizm merkezi de olan Buenos Aires, bir liman ve ticaret kentidir. Acaba bu kentin bulunduğu ülkenin adını biliyor musunuz?
a) Uruguay
b) Brezilya
c) Arjantin
d) Paraguay

BEN KİMİM?

1771 yılında İskoçya'nın Edinburgh kentinde doğdum. Soylu bir ailenin çocuğuyum. Hukuk öğrenimi yaptım. 1802'de ilk şiir kitabım, "İskoç Sınır Şarkıları"nı yayımladığım. Kitap, beni üne kavuşturdu. Hemen avukatlığı bırakıp, bütün zamanımı yazarlığa verdim. 1805'te "Son Ozanın Baladı", 1888'de "Rokely" adlı şiir kitaplarımı bastırdım. Daha sonra tarihi romanlar yazmaya başladım. "Antikacı", "Lamermoor'un Gelini", dergimizde çizgi-roman biçimlerini izlediğimiz, "Rob Roy", "Korsan", "Ivanhoe", "Tılsım" ve "Quintin Durward - Bir Bağlılık Öyküsü" ünlü romanlarım arasındadır.

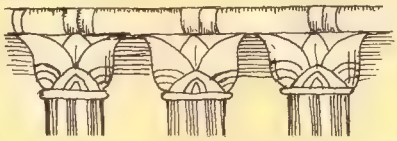

BEN NERESİYİM?

Balkan yarımadasının batı kıyısında yer alırım. Topraklarımın en büyük özelliğini Sarp dağlarla derin vadiler oluşturur. Dağlarımın yüksekliği yer yer 3.000 metreyi bulur. Dağlar, batıya doğru ulaştıkça yüksekliklerini kaybederler. Ovadalarda son bulurlar.

Halkımın %70'i tarımla uğraşır. En çok buğday ve mısır yetiştirilir. Ayrıca zengin linyit ve krom madeni yatakları da vardır. İşkodra, Elbasan, Koriçe önemli kentlerim arasındadır. Acaba ben neresiyim? Anımsadınız mı?

akıllı bir gelecek için...

Yalnızca oynayıp eğlenmek için değildir oyuncaklar. Zekânın, akıl yürütebilme yeteneğinin ilk öğretmenidirler.
Düşünmeyi, zorlukları aşabilmeyi öğretir o minicik beyinlere.
Yaşamak oyuncak değil ciddi bir şeydir çünkü.
EVRİM'in zekâ geliştiren, eğitici oyun dizileri çocuklarınızın 'akıllı' yarınlara hazırlanmasında daima onlarla birliktedir.

evrim
bilimsel eğitim araçları
anonim şirketi
Valikonağı Cad. Mim Kemal apt. No:10
Kat:3 Nişantaşı-İstanbul
Tel: 46 10 78/79

LÜTFEN BİLGİ GÖNDERİNİZ
İSİM =
ADRES =

PUL KÖŞESİ

izzet kılınç

PUL KOLEKSİYONU ÇEŞİTLERİ-7

Bu haftada sizlere yedinci koleksiyon şekli olan, İLK GÜN ZARFLARI (FIRST DAY COVER - F.D.C.) KOLEKSİYONUNU sizlere anlatmaya çalışacağız.

İLK GÜN ZARFLARI KOLEKSİYONU

BİR anma serisi tedavüle çıktığı gün, serinin konusuyla ilgi bir damga, o serinin yapıştırılmış olduğu özel zarflara tatbik edilir. (Resim I) Bu damga sadece bir gün kullanılıp, o günün akşamı bir heyet huzurunda imha edilir.

Bir gün içinde damgalanan zarf sayısı çok az olduğundan, ilk günün zarfının değeri de o oranda yüksek olur. Bu nedenle ilk gün zarfları bütün dünyada, normal seriden daha kıymetlidir.

PTT tarafından yaptırılan bu zarfları toplayarak, meydana getirilen koleksiyona "İlk gün zarfı koleksiyonu" denir.

İlk gün zarfı koleksiyonunun bir diğer adı da "First day cover, F.D.C." koleksiyonudur.

F.D.C., İngilizce "First Day Cover" kelimelerinin baş harflerinin bir araya getirilmesi ile meydana gelen, kısaltılmış bir kelimedir.

Türkiye'de bundan bir süre önce, ilk gün zarfı yapımını, "PTT Meslek Okulunu Bitirenler Yardımlaşma Derneği" üzerine almıştı ve yürütmekte idi. Ancak 1980 yılı başından itibaren bu işi tamamen PTT Genel Müdürlüğü üstlenmiştir.

Bir serinin tedavüle çıktığı gün, o pulların yapıştırıldığı ve özel bir damga ile damgalanmış zarflara "İlk gün zarfı" dendniğini yukarda açıklamıştık.

Bazen de pul çıkmadığı halde, önemli günleri anmak için özel bir damga yapılır. Bu damga tedavülde bulunan normal pulların yapıştırıldığı özel zarflara tatbik edilerek, uygulanır.

Özel damga, ilk gün damgası gibi, sadece bir gün kullanılır ve bir heyet önünde o akşam imha (yok) edilir. Böylece bir daha kullanılması önlenir.

Böyle özel amaçlar ile, PTT tarafından yapılan ve uygulanan damgalara "Özel Tarih Damgası" denir.

Bazı olayların kutlanması için, bazen pul çıkarmak gerekmez. İşte yukarda belirttiğimiz gibi, özel olayları ve önemli günleri, bir damga ile anarlar. İşte buna bu damgaya **özel tarih damgası** denir. (Resim-2)

İlk gün zarfı koleksiyonuna bu özel tarih damgalı zarflar da dahildir.

Yani ilk gün zarfı koleksiyonunda, ilk gün zarfı ve özel tarih damgalı zarf bir arada toplanır.

Bu koleksiyon şeklinde, hangi memleketin ilk gün zarflarını toplamaya karar vermek gerekir. Bir ülke seçildikten sonra, onun çıkardığı bütün ilk gün zarfları ve özel tarih damgalı zarfları toplamak gerekir.

İlk gün zarfı koleksiyonu yaparken, o memleketin, hangi tarihte, nerede ilk gün damgası yapıldığını bilmek ve bundan sonra yapılacak ilk gün ve özel tarih damgalarını çok iyi ve yakından takip etmek gerekir.

Ve bu damgaları takip etmek için, PTT ile her zaman temasta olup, o damgalar nerede yapılıyor ise, o PTT merkezlerine zarf bedellerini havale ile gönderip, zarfları temin etmek gerekir.

Yalnız Türkiye'de 1980 yılından itibaren, bu işi PTT üstlendiğinden, ilk gün ve özel tarih damgalı zarflardan fazla, adette yaptırıp, büyük şehir PTT merkezlerinde aynı koleksiyon pulları gibi satışa sunmaktadır.

Her tedavüle çıkan posta pulu için, ilk gün damgası uygulanmaz. Örneğin bizde sürekli serilerde ve resmi serilerde ilk gün damgası yapılmaz.

İlk gün zarfı koleksiyonu yapanlar böyle durumda, o gün tedavüle çıkan seriyi normal bir zarfa yapıştırarak, o günkü tarihi taşıyan normal posta damgası ile damgalatırlar. Böylece sürekli ve resmi serilerinde ilk gün damgası ve ilk gün zarfı yapılmış olur.

Bu koleksiyon şekli, ilk gün zarfı koleksiyonu ilk defa Amerika'da doğmuştur.

İlk gün damgası yaptırılmasından gaye, tirajı fazla olan pulların, ilk gün zarfında kullanılmasını sağlamak ve kalan pulların değerini yükseltmek idi. Zamanla bu gelenek halini alarak, bütün serilerde uygulanmaya başlanmıştır.

İlk gün damgaları bir gün kullanılıp, imha edildiğinden dolayı, sayısı normal seriden daha az olmakta, böylece ilk gün zarfının değeri, normal seriden fazla olmaktadır.

Bu koleksiyon şekli Avrupa'da yaygın olmasına rağmen, bizde ise tam tersidir. Bizde genel olarak seri ile birlikte ilk gün zarfı da alınır. Ama tek başına ilk gün zarfı koleksiyonu yapıldığı çok az görülür.

Bu konuda sizlere tavsiyemiz ise, hiç olmazsa, her ilk gün zarfından birer adet alıp koleksiyonunuza koyunuz. Zira ilerde değer kazandığı vakit, bu ilk gün zarflarını satarak, esas koleksiyonunuzu geliştirebilirsiniz.

Dünya Çocuk Yılı nedeniyle çıkarılan bir İlk Gün Zarfı

M	R	A	G	Z	Ü	R	Z
U	A	E	G	E	R	İ	K
K	M	R	Ş	Ö	N	I	I
Z	İ	Z	M	E	L	L	M
U	L	O	D	A	N	Ö	A
B	K	T	B	A	R	Ü	Ç
N	İ	U	C	I	V	A	G

Çevre Gazetesi

ÇEVREMİZ EN DEĞERLİ VARLIĞIMIZDIR

DEVRİM ALPÖGE
SAYI 8
ATİLA ALPÖGE

BOĞAZ'DA CİVA VE FOSFOR

YAPTIĞIMIZ YAYIN ÜZERİNE GELİŞMELER OLDU

Gazetemizin 2. sayısında Ahmet Enön'ün demecini yayınlamış ve İstanbul Boğazı'nda suların altında içi cıva dolu fıçılar bulunduğunu duyurmuştuk. Bu haber yurdumuzda ilk kez gazetemizde yer almıştı.

Yayınımız büyük yankı yarattı. İstanbul Belediye Başkanlık Danışmanı Kimya Yüksek Mühendisi Acar Tanıl bir açıklama yaparak fıçıların içinde civa değil, fosfor bulunduğunu bildirdi. Fıçıların bir kısmı akıntı ile sürüklenerek kaybolmuştur. Açıklamaya göre bunların çıkarılmasında büyük zorluk vardır.

Konuya Milliyet Gazetesi de eğildi. Gazete bazı fosfor fıçılarının kendi kendine alev alarak yanmakta olduğunu saptadı.

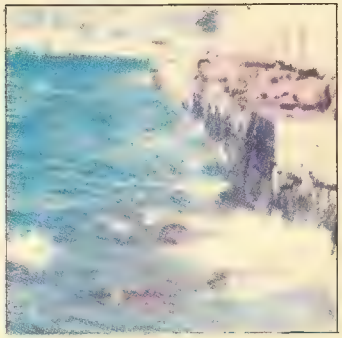

Kimya Fakültesi Doçenti Dr. Hüseyin Afşar ise bir açıklama yaparak fosfor fıçılarının olduğu Çubuklu bölgesinde denize girmenin ve balık tutmanın ço tehlikeli olduğunu, fosforun bulaştığı canlıyı yakacağını söyledi. Konuyla ilgili diğer gelişmeleri duyurmaya devam edeceğiz.

BİNLERCE AYNA BEDAVA ENERJİ SAĞLIYOR

Geçen hafta ünlü güneş fırınını görmeye gittim. Fırın Pirene dağlarında... Fransızlar dağın yamacına yüze yakın duvar yerleştirmişler. Bunların üstünde 11 bin ayna var. Elektronik bir sistemle yönlenen duvarlar sürekli güneşi izliyor ve güneş ışınlarını 60 metre yüksekliğindeki bir içbükey aynaya yansıtıyorlar. Bu dev ayna aslında 9 bin küçük aynadan oluşuyor. Işınlar bu dev aynaya çarptıktan sonra tam odakta duran bir binaya yönleniyor. Burası fırın... Burada çok büyük bir ısı ortaya çıkıyor. Görevliler bu ısıdan çeşitli biçimlerde yararlandıklarını söylediler.

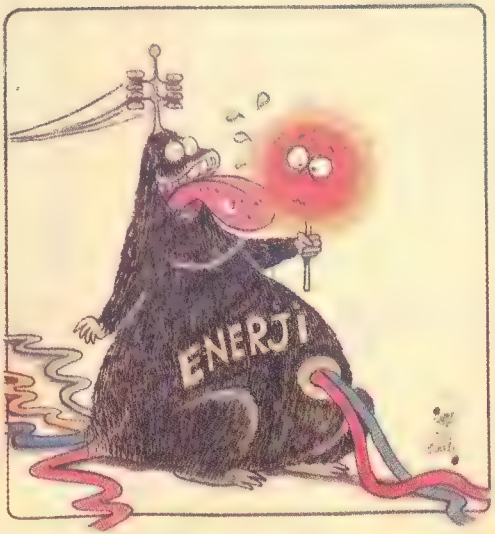

GENÇ GAZETECİLER YAZIYOR

İZMİT KÖRFEZİ'NDE

(Pınar BOYACI)

İzmit Körfezi, sanayi atıkları ve zehirli maddelerle ikinci bir Haliç olma yolunda. Gemiler özellikle pazar günleri sintine pisliğini boşalttıkları gibi, rafineri ve gübre fabrikası da atıklarını salarak balıkları öldürüyor, suları ve kıyıyı kirletiyorlar. Bir zamanlar dalyan bile kurulan bu bereketli körfez, sularına girilmeyecek kadar kirlidir. Vali başkanlığında yapılan toplantılar ve alınan kararlar bir sonuç vermemiştir. Deniz ölmekte, kıyılar zift içinde kalmaktadır. Denize girenler zifte bulanmakta, deniz canlıları kitle halinde ölmektedir.

İSTANBUL BOĞAZI'INDA

(Umur ÖZAL)

Yalnız İstanbul'un değil, bütün Türkiye'nin incisi olan İstanbul Boğazı korunamamaktadır. Boğaz'dan geçen gemilerin denize akıttıkları petrol ve mazot ile lokanta, gazino ve yalıların attıkları çöpler Boğaz'ı kirletmektedir. Denize girmek isteyenler akıntının çöpleri temizlemesini beklemek zorunda kalıyorlar. Ayrıca bu çöpler Boğaz'ın görüntüsünü de bozuyorlar. Halkın ve belediyenin bu konuyla ilgilenmesi bekleniyor.

mırnav *Yazan ve çizen : Sinan Gürdağcık*

● Bütün ülkeler enerji bunalımı ile savaşıyor...

İNSANLIK BAŞARI YOLUNDA

Bütün dünyada enerji yetersizliğinin ortaya çıkması üzerine alınan önlemlerin başarılı olduğu açıklandı. 7 yıl önce petrol fiyatlarında beliren hızlı artışlar dünya ekonomisini altüst etmiş ve enerjinin çok kötü kullanıldığını ortaya koymuştu. Ülkeler daha az enerjiyi daha akıllı kullanmak için çeşitli önlemler almışlardı. Uzmanlar bunun başarılı olduğunu söylüyorlar. Yurdumuzda ise şimdilik etkili önlemler alınmadı.

ÇEVRE BULMACASI

Gazetenizin sol yukarı köşesinde gördüğünüz içi harf dolu kutuda 16 sözcük gizli. Harfleri sağdan sola, soldan sağa, yukarı aşağı ya da aşağıdan yukarıya ve de çaprazlama okuyacak olursanız, bu sözcükleri bulursunuz. Aramanızı istediğimiz sözcükler şunlar:

GÖL	RÜZGAR
ÇÖL	BALIK
KİR	MARMARA
KUM	GÜNEŞ
ÇAM	DENİZ
CANLI	İKLİM
TOZ	CIVA
BUZ	DOLU

HAFTADAN HAFTAYA

ENERJİ

Enerji yaşamın temeli... Sürekli enerji üretiyoruz ve sürekli enerji tüketiyoruz. Enerji olmasaydı yaşam da olmazdı.

Ürettiğimiz enerji, tüketeceğimiz enerjiden fazla olmalı. Eğer ürettiğimiz enerjiden daha fazlasını tüketmeye kalkarsak tuhaf olur. Olmayan bir şey tüketilemez ki!

Ama bazen bu tuhaf durum ortaya çıkıveriyor. O zaman da enerji yetersiz kaldığı için sıkıntılar başlıyor; yani elektrikler kesiliyor, benzin ve mazot zor bulunuyor. Enerji sıkıntısı yalnız ülkemizde değil, bütün dünyada var. Bu nedenle de dünyanın her yanında herkes daha az enerji tüketmeye çalışıyor.

Bu, hepimizin görevi... Enerjiyi cimrice kullanmalıyız. Boşu boşuna enerji tüketmemeliyiz. "Parasını öderim, istediğim kadar enerji harcarım" diyemeyiz. Enerji kendi malımız değil, hepimizin; bütün ulusumuzun...

Bu nedenle elektrikleri gereksiz yere yakmayalım; gereksiz yere yanan lambaları söndürelim. Yürünebilecek yere giderken araca binmeyelim. Otobüsle gitmek mümkün olan yere otomobille gitmeyelim.

ÇEŞİTLEME

İLK DEMİRYOLU NE ZAMAN YAPILDI?

Demiryollarının hizmete girmesiyle, o yıllarda birçok yarış yapılmıştı....

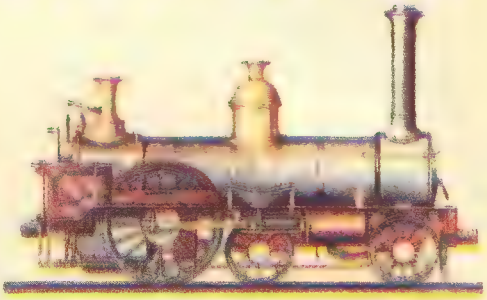

DÜNYADA ilk demiryolu, 1930 yılında İngiltere'de hizmete açıldı. Liverpool kentinde kurulan bu demiryolunun üzerinde 63 köprü, bir tünel vardı. Demiryolunun mühendisi, aynı zamanda lokomotifin babası olan George Stephenson'du.

1830 yılında yapılan açılış töreninde iki hat boyunca çeşitli lokomotifler dizilmişti... Her lokomotifin arkasında trenler yer alıyordu. Tüm trenler, lokomotifler süslenmiş, törene pek çok ileri gelen katılmıştı. Tüm lokomotifler hareket ettiler ve demir raylar üzerinde yürümeye başladılar. Böylece ilk kez demiryolları üzerinde yolculuk yapılmış oluyordu.

Türkiye'de ise ilk demiryolu, 1856 yılında yapıldı ve İzmir-Aydın arasında hizmete sokuldu. 1866 yılında ise Köstence'de bir başka demiryolu hizmete sokuldu. Osmanlı döneminde ise, 1871 yılında ünlü Anadolu-Bağdat hattı kuruldu.

Elbette demiryolları, günümüzdeki görünümüne gelinceye kadar, pek çok aşamalardan geçti. 18. yüzyılın başlarında uzak yolculuklarla demir raylar üzerinde giden at arabaları kullanılıyordu. 1808 yılında ise, bir sirkte Richard Trevithick adlı bir İngiliz tekniker, kendi yaptığı buharlı lokomotifi, kurduğu raylar üzerinde gezdirerek, halkı eğlendiriyordu. 1804 yılında ise, buna benzer bir sistemle madenlerde lokomotif kullanılmıştı.

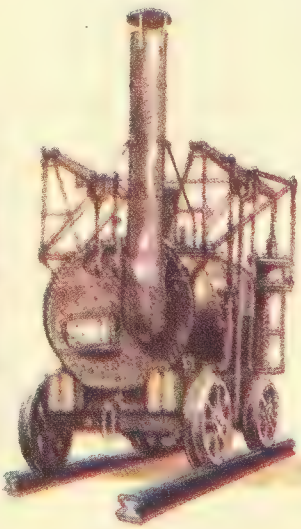

Demiryollarının hizmete girmesiyle İngiltere'de tren yarışları da başladı. İlk yarış, Liverpool-Manchester arasında yapıldı. Bu yarışa, ünlü bilimadamı Stephenson da katıldı. Bu yarışa katılabilmek için saatte en az 16 km. hızla gitmek gerekti. Bu yarışmaya başka ünlü bilimadamları da katılıyordu. Yarışmayı, saatte 48 kilometre hız yapabilen treniyle, Stephenson kazandı. Bu yarışmadan sonra buharlı lokomotiflerin yaygınlığı arttı. Tüm Avrupa'da tren dediğimiz araç yaygınlaşmaya başladı.

Günümüzde raylar, yalnızca kentlerarası ya da kent içinde yolcu taşımak amacıyla kullanılmamaktadır. Özellikle büyük fabrikalarda, maden ocaklarında da demiryollarından yararlanılmaktadır.

Demiryollarının günümüzdeki bir başka kullanımı da, "hava trenleri" denilen ve yüksek köprülerden kurulan demir raylar üzerinde giden araçlarda görülmektedir. Bu tür trenler, büyük hızlara ulaşabilmektedir. Özellikle Japonya'da bu tür asma raylarda giden trenler kullanılmaktadır.

ÇEŞİTLEME

SATRANÇ NE ZAMANDAN BERİ OYNANIYOR?

YÜZLERCE yıldır üzerine satranç kadar yazı yazılmış oyun yoktur. Satranç bilinen en eski oyundur. Tarihi 5000 yıl öncesine kadar gider. Satranç ilk kez kimler tarafından bulundu? Kimi tarihçiye göre Yunanlılar, kimisine göre Babilliler, Hintliler, Araplar, Romalılar, Yahudiler ve İranlılar. Bir kurama göre satranç Hindistan'da Budistler tarafından bulunmuştur. Günümüzde de yaygın bir kanı satrancın Hindistan'da başladığı, oradan İran'a, Arabistan'a ve Avrupa'ya yayıldığıdır. Satranç zaman geçtikçe değişimlere uğramış ve günümüzdeki özelliklerini kazanmıştır. Örneğin satranç oyununda kale 400 yıl önce bir oyun taşı olarak kullanılmaya başlamıştır.

İLK HAYVANAT BAHÇESİ NE ZAMAN KURULDU?

HAYVANAT bahçesi çeşitli hayvanların korunduğu yere verilen addır. Hayvanları neden hayvanat bahçelerinde korurlar? Bunun en önemli yanıtı herkesin hayvanlara karşı ilgi duyduğudur. Bir başka neden de bilim adamlarının yaptıkları çalışmalardır. Hayvanların nasıl yemek yedikleri, nasıl uyudukları, nasıl yaşadıkları gözlenerek yalnız onlar hakkında değil, insanlar hakkında da çok şeyler öğrenebiliriz.

Demek ki hayvanat bahçesi yalnızca hayvanlar değil, insanlara ilişkin konular üstüne de bir çeşit bilgi edinme yeridir.

Belki de bu yüzden yeryüzünde kurulan ilk hayvanat bahçesine "Bilgi parkı" adını vermişler. Bilinen ilk hayvanat bahçesi İ.Ö. 1150 yılında bir Çin imparatoru tarafından kurulmuş. Bu bahçede çeşitli geyikler, balıklar, kuşlar bulunuyormuş. Bu bahçe halka açık bir yer değilmiş, imparatorun ve saraylıların eğlenmeleri için kurulmuş.

Bir hayvanat bahçesinin kurulması çok pahalı bir iş olduğundan, bu işi şimdiye kadar zengin lordlar, krallar yapmış.

Bildiğimiz anlamda ilk hayvanat bahçesi 1793 yılında Paris'te kurulmuş. Daha sonra 1829'da Londra'da ve 1844 yılında Berlin'de büyük hayvanat bahçeleri açılmış.

KÖPEKBALIĞI İNSAN YER Mİ?

KÖPEKBALIĞININ 150'den fazla türü ya da çeşidi vardır. Bunların bir bölümü gerçekten çok tehlikeli olduğu halde çoğunluğu zararsız hayvanlardır. Köpekbalıkları birçok bakımdan öteki balıklardan ayrılır. Köpekbalıklarının sırt kemikleri ve dişleri öteki balıklardan çok farklıdır. Köpekbalıkları tıpkı insanlar gibi diş değiştirirler. Bir köpekbalığının dişi düşünce yerine yenisi gelir.

Köpekbalığının ağzı başının alt tarafındadır. Bu balıkların boyları birbirlerinden çok farklıdır. Gemileri izleyen türleri gibi en sık raslanan köpekbalıklarının çoğunluğu zararsızdır. İki tür köpekbalığı çok tehlikelidir. Sıcak iklimin hüküm sürdüğü bölgelerde yaşayan bu köpekbalığı insanlara saldıran bir türdür. Ama köpekbalıklarının en saldırganı beyaz köpekbalığıdır. Bu köpekbalığı gördüğü her yaratığa saldırır.

Köpekbalıklarının en büyüğü zararsızdır. 20 ton ağırlığında olabilen bu balık genellikle plankton denilen küçük organizmalarla beslenir.

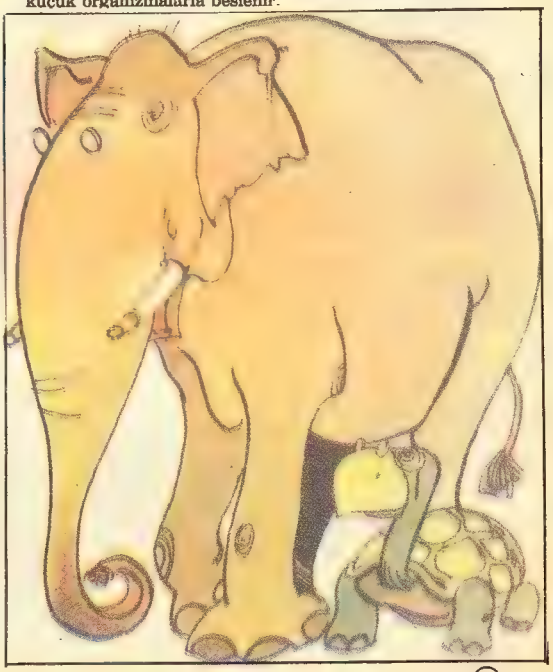

PEMBE TAVŞAN

KARDAN ADAM

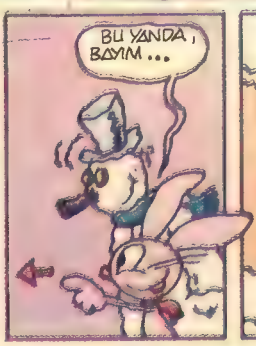

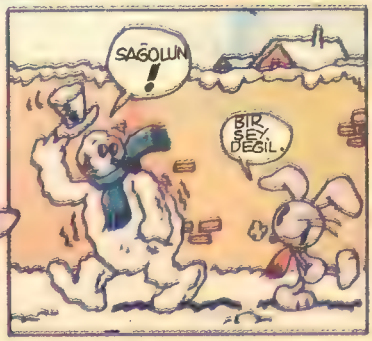

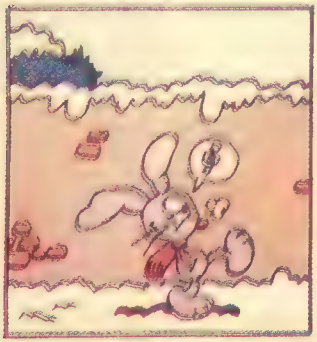

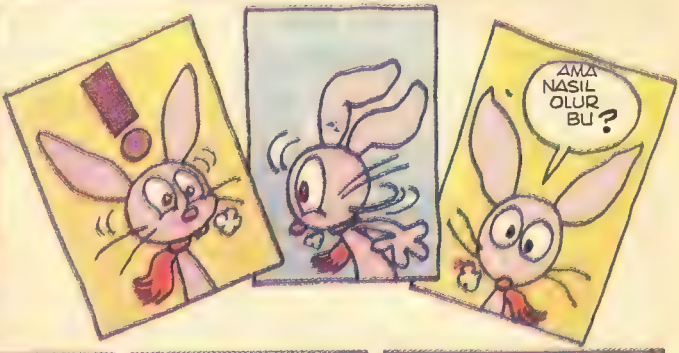

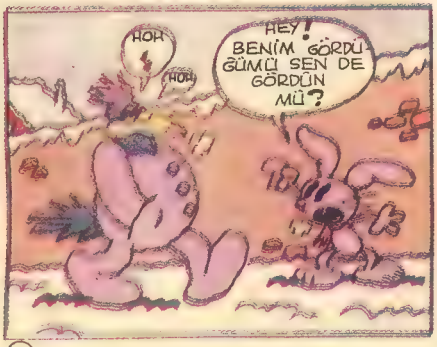

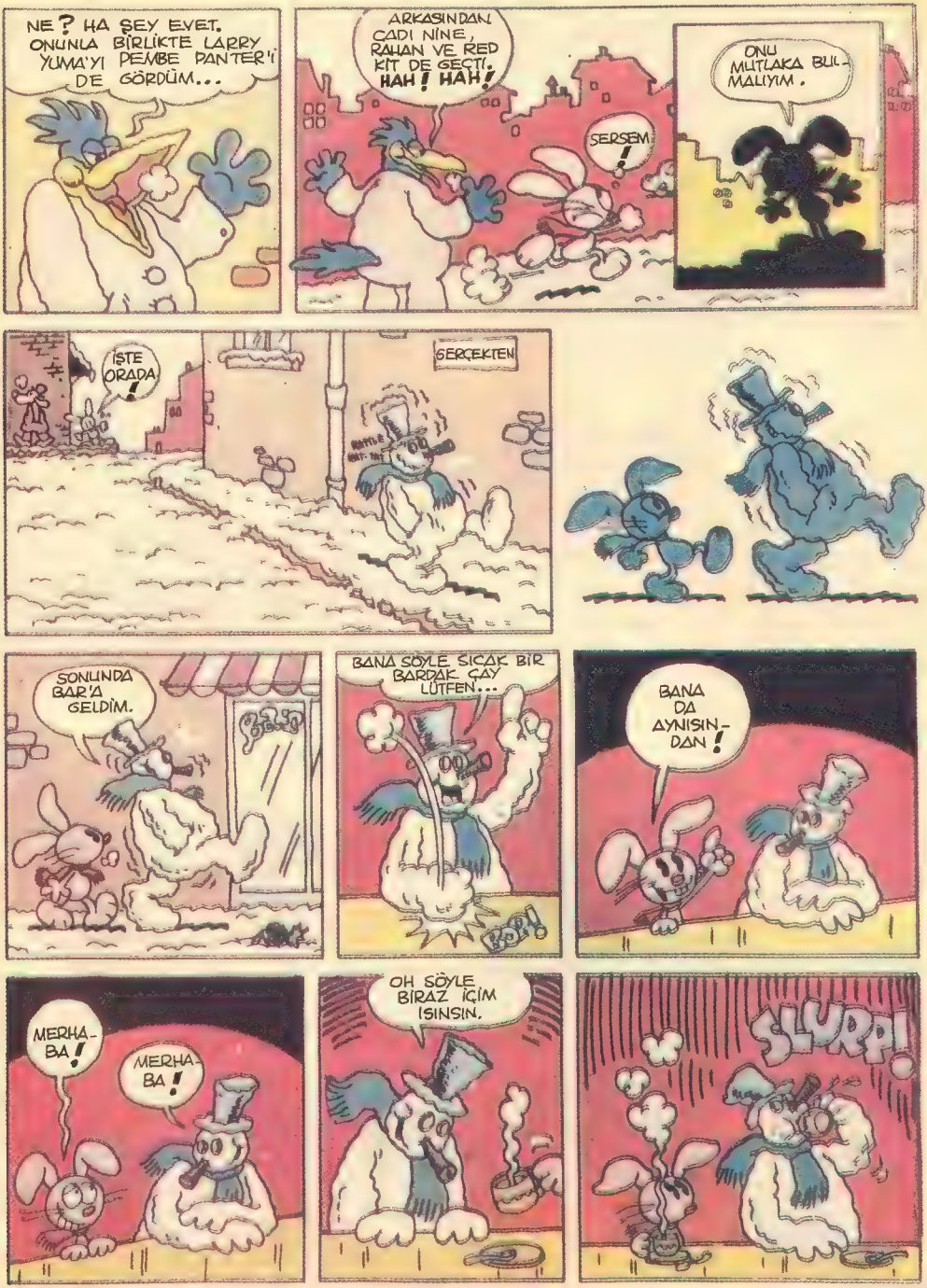
NE? HA ŞEY EVET. ONUNLA BİRLİKTE LARRY YUMA'YI PEMBE PANTER'İ DE GÖRDÜM...
ARKASINDAN CADI NİNE, RAHAN VE RED KIT DE GEÇTİ. HAH! HAH!
SERSEM!
ONU MUTLAKA BULMALIYIM.
İŞTE ORADA!
GERÇEKTEN
SONUNDA BAR'A GELDİM.
BANA SÖYLE SICAK BİR BARDAK ÇAY LÜTFEN...
BANA DA AYNISINDAN!
MERHABA!
MERHABA!
OH SÖYLE BİRAZ İÇİM ISINSIN.
SLURP!

ADAM!
DIŞARIDA KARIN ÜZERİNDE SOĞUK İLİKLERİME İŞLEMİŞ...

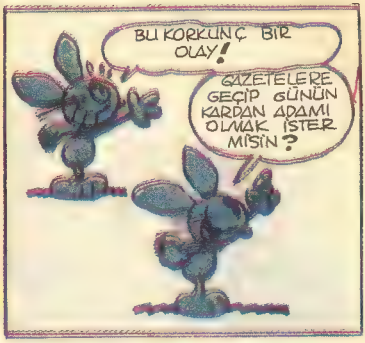
BU KORKUNÇ BİR OLAY!
GAZETELERE GEÇİP GÜNÜN KARDAN ADAMI OLMAK İSTER MİSİN?

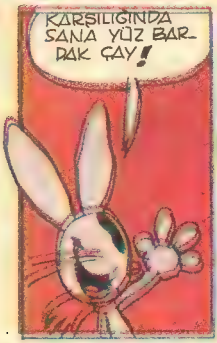
KARŞILIĞINDA SANA YÜZ BARDAK ÇAY!

YÜZ BARDAK ÇAY MI?
EVET!

KABUL.

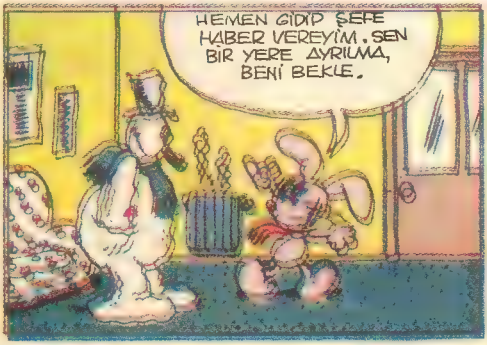
HEMEN GİDİP ŞEFE HABER VEREYİM. SEN BİR YERE AYRILMA, BENİ BEKLE.

?
ZIP!

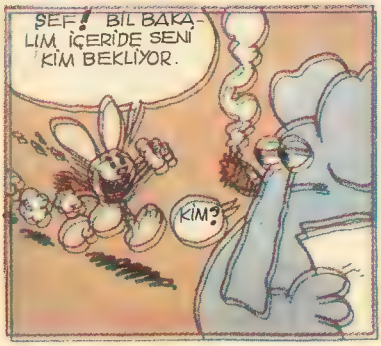
ŞEF! BİL BAKALIM İÇERİDE SENİ KİM BEKLİYOR.
KİM?

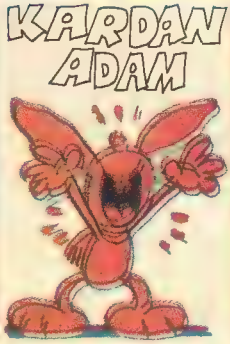
KARDAN ADAM

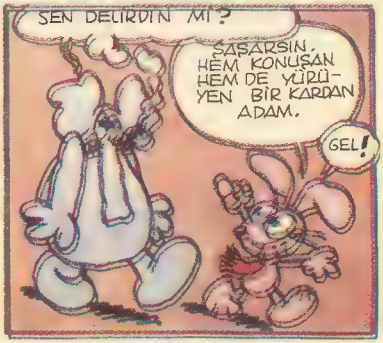
SEN DELİRDİN Mİ?
ŞAŞARSIN. HEM KONUŞAN HEM DE YÜRÜYEN BİR KARDAN ADAM.
GEL!

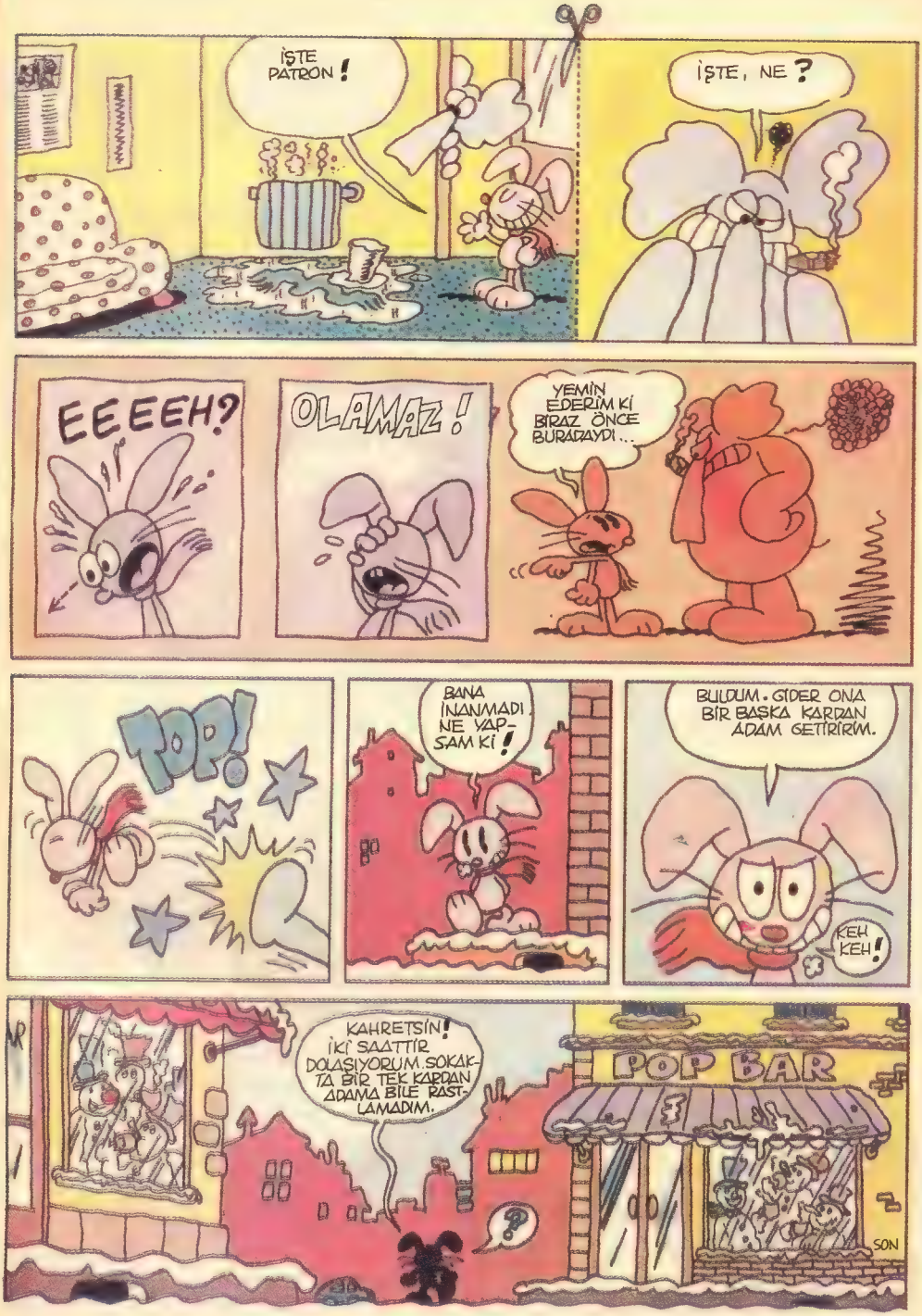
İŞTE PATRON!
İŞTE, NE?
EEEEH?
OLAMAZ!
YEMİN EDERİM Kİ BİRAZ ÖNCE BURADAYDI...
TOP!
BANA İNANMADI NE YAPSAM Kİ!
BULDUM. GİDER ONA BİR BAŞKA KARDAN ADAM GETİRİRİM.
KEH KEH!
KAHRETSİN! İKİ SAATTİR DOLAŞIYORUM SOKAKTA BİR TEK KARDAN ADAMA BİLE RASTLAMADIM.
?
POP BAR
SON

MISIR EHRAMLARI (PİRAMİTLER)

Mısır'daki piramitler,eski yıllarda, mezar olarak kullanılıyordu

DÜNYANIN yedi harikasından birisinin Mısır'daki ehramlar (piramitler) olduğunu, sanırız birçoğumuz biliyordur. Ancak bu piramitlerin eski Mısır'da mezar olarak kullanıldığını ve Mısır tarih ve kültüründe, gerek dinsel, gerek sanatsal açıdan büyük önem taşıdığını biliyor muydunuz?

Başlangıçta sadece firavunların mezarı olan piramitlere, daha sonra sıradan vatandaşlar da gömülmüşlerdir. Piramitler, özellikle İ.Ö. 2650 - 1320 yılları arasında, III. ve XVIII. krallık hanedanları devirlerinde yaygın olarak kullanılmıştır. Ama yeni krallık zamanında Teb şehrinde, vatandaşlar için yaptırılmış, daha ufak ölçülerde piramitlere de rastlanmıştır. Bu piramitlerin, aynı zamanda Sudan'daki Nübye kralları da gömülmüştür.

80 piramit modeli bilinmektedir. En eski piramitler, teraslı ya da basamaklı piramit denilen türdendir. Bunların en ünlü örneği İ.Ö. 2700 yıllarından kalma olan Sakkara'daki Zoser mezarıdır. Gerçek piramit biçimine ancak IV. hanedan zamanında ulaşılmış; Sakkana'nın 6 km. güneyindeki üç Snofru piramitinden biri bu biçimde yapılmıştır. Piramitlerin en büyük ve en ünlüleri, IV. hanedan (İ.Ö. 2600 - 2480) firavunları olan Keops, Kefren ve Mikerinos tarafından yaptırılmış bulunan Gize piramitleridir. Keops'un yaptırmış olduğu piramit, içlerinde en büyüğüdür. Bu piramit 230 m. eninde, 146, 59 m. yüksekliğinde, büyük kireçtaşı bloklarının son derece itinayla birleştirilmesinden meydana gelmiş bir yapıttır. Üzerine de yine blok halinde kireçtaşından kaplama yapılmışsa da, bugün bu kaplamalar mevcut değildir. Bu piramitin yapıldığı alanda 10 yıl süreyle hazırlık çalışmaları yapılmış ve inşaat 20 yılda tamamlanmıştır. Bu bilgiler piramitin yapılış tarihinden 2000 yıl sonra Herodotos tarafından yazılmıştır. Her birinin ortalama ağırlığı 2.5 ton olan 2.300.000 taş blok kullanılmış ve bu blokların hepsi de, herhangi bir mekanik araç olmaksızın, sadece kölelerin gücüne dayanılarak yerleştirilmiştir.

Sakkara'nın güneyindeki Gize piramitlerinden biri.

Piramitler yakınındaki tarihi kalıntılarda Mısır sanatından örneklere rastlamak mümkün.

Son yıllarda yayınlanan ve bilimsel konularda da yönelen bilim-kurgu romanlarda, bazı yazarlar insan gücünün böylesine büyük yapıtları meydana getirmeye yetmeyeceğini savundular. Hatta bunlardan bazıları, özellikle Mısır piramitlerinin dünyaya uzaydan gelen güçler tarafından, inşa edildiğini bile yazdılar, yapıtlarına.

Şimdi de, bu gerek yapılışı, gerekse görünüşüyle ilginç olan bu yapıların içine girelim, isterseniz:

ORTA KRALLIK

Piramitin içine dehlizlerden geçilerek ulaşılır. Ortada kralların gömüldüğü lahtin bulunduğu kısım, gömülme töreninden sonra mühürlenmiştir. Piramitin doğusunda, cenaze törenlerinin yapıldığı bir tapınak vardır. Bu tapınağa, üstü yarı kapalı merdivenlerden inilir. Merdivenler daha da aşağı inerek, varış mabedi denilen ve cenazenin sallarla getirildiğitapınağa ulaşılır.

Sözünü ettiğimiz piramit, yukarıda da belirttiğimiz gibi, en büyük piramitler olan Gize piramitlerinin firavun Keops tarafından yaptırılmış olanı. Bu piramite benzer daha başka piramitler de yapılmış, ancak hiçbiri aynı büyüklüğe erişememiştir. Daha dikkatsiz ve daha dayanılmaz malzemeyle yapılmış olan bazı piramitler, zamanla aşınmış ve bugün birer taş yığını haline gelmiştir. Özellikle, orta krallık devrinde yapılan piramitler, bu durumdadır.

Mısır Sanatı'ndan çeşitli örnekler.

Piramitlerden bir görünüm.

TÖBANK

KÜLTÜR YAYINLARI

ŞUBELERİMİZDEN
İSTEYİNİZ

FOTOĞRAF AVCILARI

Gelişmiş fotoğraf makineleriyle, uzaktan çok güzel hayvan resimleri çekilebiliyor

Fotoğrafçımız dikkat çekmeden yaklaşmış.

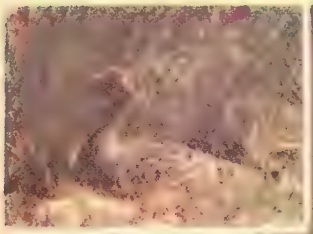

Fotoğraflarının çekildiğinden habersiz olan bu hayvanlar, sessiz sessiz otların arasında dolaşıyorlar. Az ilerdeki fotoğrafçının, onları resimlediğini; bir süre sonra da birçok derginin sayfalarını süsleyeceklerini ne bilsinler?

BUGÜNLERDE dünya fotoğrafçıları arasında yeni bir moda aldı yürüdü.

Amatör olsun, profesyonel olsun elinde iyi bir makinesi olan her fotoğrafçı, tele denen uzun mesafeleri yakınlaştırarak çeken objektiflerini kaptıkları gibi, soluğu çayırlarda, bayırlarda alıyorlar.

Bildiğiniz gibi bazı hayvanlar, özellikle kuşlar, ürkek yaratılışlıdırlar. Bu yüzden ellerinde garip makinelerle kendilerine yaklaşan fotoğrafçıları yüzlerce metre öteden fark edince hemen havalanır, daha uzak bir yere konarlar.

Bu durum nedeniyle fotoğrafçılar tele-objektifleriyle çok uzak mesafelerden bu ürkek kuşların fotoğraflarını çekmeye başladılar.

Gerçekten bu yola başvuran fotoğrafçılar, pek çok güzel hayvanı fotoğraflarla belgeleyebildiler.

Yuvasında yavrularıyla objektife yakalanan serçe kuşu yanında sakin fakat kulaklarını dikmiş ada tavşanı, yumurtlamakta olan bir yaban ördeği bu sabırlı fotoğrafçıların bize sunduğu ilginç örneklerden sadece birkaçı...

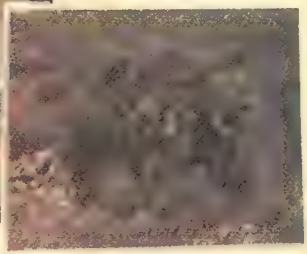

Anne kuş yavrularını şevkatle kucaklamış

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayınlayalım...

- YELDA ÇETİNER: Yaşım 13. Küpe, kart ve pul koleksiyonu yapmayı, müzik dinlemeyi, şiir ve öykü yazmayı, gezip dansetmeyi severim. Ayrıca sinema ve tiyatroya giderim. Yazışmak istiyorum. Adres: Hatay Cad. İpek Ap. 805/18 Üçkuyular - İZMİR
- ZARİFE GÜRBÜZ: Yaşım 14. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinler, resim yaparım. Öykü ve şiir yazarım. Kart ve davetiye biriktiririm. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Tabakhane Mah. Çakırmahmut Cad. No: 121 Bafra - SAMSUN
- HÜSNÜ KARADUMAN: Yaşım 13. Kitap okumayı, resim yapmayı, spor yapmayı, gezmeyi çok severim. Yazışmak istiyorum. Adres: Pulcular Mah. Masar Sok. No: 57/4 TAŞKÖPRÜ
- HÜSEYİN YAVUZ: Yaşım 14. Futbol oynamayı, film seyretmeyi, kitap okumayı çok severim. Yazıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Gülevler Mah. 4008 Sok. No: 2 İSPARTA
- YÜKSEL SÜLLÜ: 13 yaşındayım. Ortaokul son sınıfı okuyorum. Futbol, voleybol oynamayı ve kitap okumayı seviyorum. Milliyet Çocuk okurlarıyla İngilizce yazışmak istiyorum. Adres: Kundura ve Plakçı Nazmi Can eliyle Mucur - KIRŞEHİR
- SİNAN UDİL: Yaşım 10. Kitap okumayı ve resim yapmayı çok severim. Fenerbahçeliyim. Yazışacağım. Adres: İncesu İmrahor Cad. Namaldı Apt. No: 87/4 İncesu - ANKARA
- YÜCEL ÜNLÜ: Yaşım 13. Kitap okumayı, bisiklete binmeyi, spor yapmayı ve gezmeyi severim. Pul biriktirir, şiir yazarım. Yazışacağım. Adres: Zafer Mah. Menekşe Cad. No: 2 Polatlı - ANKARA
- HATİCE IŞIK: Yaşım 12. Ortaokul 1. sınıfa gidiyorum. Spor yaparım. Ayrıca pul, kartpostal ve davetiye biriktiririm. Yaşıtlarım ile mektuplaşmak istiyorum. Adres: Hacı Kadın Cad. No: 114/2 Işık Apt. Kat: 3 Kocamustafapaşa - İSTANBUL
- AHMET HİÇDÖNMEZ: Yaşım 12. Kibrit ve kartpostal koleksiyonu yaparım. Boş vakitlerimde kitap okur, müzik dinler ve sporla uğraşırım. Başka şehirlerde bulunan yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Meram Selâm Mah. Keremhisar Sok. No: 3 KONYA
- TÜMAY ERTÜRK: İlkokul 3'üncü sınıf öğrencisiyim. Kartpostal, kâğıt peçete, pul koleksiyonu yapıyorum. Boş zamanlarımda kitap okumayı severim. Adres: Şeker Fab. Makine Loj. Blok: 2 No: 8 Etimesgut - ANKARA
- CEM METİN: Yaşım 11. Okumayı, resim ve spor yapmayı severim. Yabancı pul ve para koleksiyonu yaparım. Yaşıtlarımla her konuda yazışmak istiyorum. Adres: Makina Fabrikası Loj. M-5/8 Etimesgut - ANKARA
- ERTUĞRUL ARDA: Yaşım 11. Pul, kartpostal koleksiyonu yaparım. Müzik dinlemeyi, spor yapmayı severim. Arkadaşlarımla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Ordu Cad. 118 Sok. No: 6 Kat: 1 Ertosun Apt. Yeşilyurt - İZMİR
- ÖMER CİLLER: Yaşım 13. Resim yapmayı, şiir yazmayı, müzik dinlemeyi severim. Futbol oynarım. Yazışacağım. Adres: Yeni Mah. 996 Sok. No: 47 MERSİN

KÜÇÜK BİR ÖYKÜ

PARAYA TUTSAK VİCDAN

EBRU ile babaannesi iki gün Kayseri'de kalmış, üçüncü günün sabahında kasabaya dönmek için durağa gelmişlerdi. Durakta onları yolcu eden amcasıyla vedalaştıktan sonra arabaya bindiler. Onların arabaya binmesinden kısa bir süre sonra, araba hareket etti. Arabanın içinde bir suskunluk vardı. İnsanların kimi sigarasının derin derin dumanını içine çekiyor, kimi başını önüne eğmiş, düşüncelere dalmış bir haydeydiler. Salt bu sessizliği araba moturunun yolla savaşırcasına çıkardığı sürekli bırıltılar bozuyordu. Ebru arabanın bir akarsu gibi geride bıraktığı dağları, ekili tarlaları seyre dalmıştı. Kasabayı sonsuz bir duvar gibi çevreleyen dağ eteğinin bitimsizliğinde yol alan araba sanki hep ileriye gitmiyor da olduğu çember içinde dönüyor gibi görünüyordu. Şoförün gözü yolda, direksiyonu sürekli sağa sola çeviriyordu.

Birden arabadaki insanlar ve Ebru bir çığlıkla irkildiler. Bu insanların gözleri sonuna kadar açılmış yürekleri korku heyecanlarıyla çarpıyordu. Arabanın içinde âni bir konuşmayla çığlığın gelen yönüne akın oldu. Birden dışarı bakan insanların ağzından kısa ancak özünde acıma duygusu yatan şu cümleler işitiliyordu.

— Bak şurada bir ölü.
— Aman Tanrım biri yaralı.
— Ayy! Araba ters dönmüş.

Bu tümceleri Ebru'da duymuştu, o büyük insanlar yanında küçücük kalan boyuyla ayak parmaklarının üzerine basıyor, başını kaldırıyor, adamları iteliyor; anlatılan o acı sahneyi görmeye çalışıyordu. Sonunda bir aralık bularak o olayı görmüştü, vucudunun çeşitli yerlerinde kanayan yaraların verdiği acıyla kıvranan bir genç adam yerde yatıyor, başında bir kadın ellerini dizlerine vurarak dinmeyen göz yaşları döküyor, hıçkırıklarla haykırıyordu.

Şoför Ebru'nun bütün yalvarışlarını "Biz her gün bu çeşit olaylarla karşılaşırız, hepsini hastaneye götürmeye kalksak beş kuruş kazanamayız" diyerek red etmişti.

Kadın bütün gücüyle haykırarak yardım dilenirken, araba kasaba yolunda ilerliyordu. Uzaklık artık kadının sesini duyuramıyordu. Ama Ebru o gördüklerini unutamıyor, ağlıyordu. Kasabaya geldiklerinde bu olayı ailesine de anlattı ama onlar da salt acınmakla yetinmişlerdi.

● ZEHRA ÖZTÜRK

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

RENKLER

Kırmızı elma
Yeşil üzüm
İki gözüm
Sarı armut
Mor erik
Beyazdan gelinlik
Bütün renkler güzeldir
Bu dünyada
Ayda güneşte rüyada

ÇEVREN GÜNGER

ÖĞRETMENİM

Severim öğretmenimi,
Dinlerim hep sözlerini,
Bağlıyım candan ona,
Güler yüzlü öğretmenim.

"Çocuklar" deyişini,
Susup da dinlemeli,
Ne kadar güzel sesi,
Severim öğretmenimi.

NİL ERGÜL

DOST OLALIM

Dağlarla, ovalarla,
Gökteki bulutlarla
Ve bütün insanlarla
Dost olalım hepimiz.

Gel, elele verelim,
Kusurlar görmeyelim
Ve coşkuya erelim
Dost olalım hepimiz.

Kırmayalım kimseyi,
Hoş görelim her şeyi
Ve tadarak neşeyi
Dost kalalım hepimiz.

EBRU BÜYÜKBEŞE

SÜRGÜN

Zamanın çizdiği aşılmaz hudut
Yılların mermere işleyen eli.
Değerli eller tarafından dikilen
Ufacık bir fidan gibi.
Fidan büyür ağaç olursa
Dalları tomurcuk verirse
Yaprağı o işleyen eller,
Çiçekleri ise renklerle bezenen bir,
Gökkuşağı...
Bu arada geçen zaman ise,
Özlemi yakıp, yıkan kavuran,
SÜRGÜN...

GÜNNUR TEKE

Resim: DALCA YAKUT

BEBEK

Ağustosun bebeği,
Yaz, ayının çiçeği
Minicik ağzı, burnu elleri,
Mavi boncuk gözleri.

Yok dünyadan haberi,
Hiç gülmeyi bilmiyor
Hep durmadan ağlıyor,
Kaşlarını çatıyor.

Bana neşe katıyor.
O da bir gün büyür,
Gördüğü her şeyi,
O zaman öğrenir.

MEHMET KARAKUŞ

TATİLİMİZ

Ders yılını bitirdik,
Artık tatile girdik,
Şimdi dinleneceğiz,
Koşup eğleneceğiz.

Sınıf geçtik sevindik,
Okul bitti yerindik.
Yaşardı gözlerimiz,
Ama neden? Bilmeyiz.

Artık her gün her gece,
Binbir oyun eğlence,
Gezmek, tozmak hakkımız.
Başladı tatilimiz.

TÜRKAN HELVACILAR

KARDEŞLER İÇİNDE

Nedir bu ölüm?
Nedir bu emel?
Nedir bu savaş?
Kardeşler içinde.
Düşünmez mi insanoğlu
Niçin, niye?

Nedir bu kavga
Kardeşler içinde.
Bitsin artık bitsin
Bitsin bu kavga
Bitsin gözyaşları
Kardeşler içinde.

AYSUN TAŞÇI

KÖYÜMÜZ

Köyümüz neşe doldu,
Herkes işbirlikçi oldu.
Genç, ihtiyar, çoluk, çocuk,
Birbirine yardıma koyuldu...
Derken yaz uğurlanıp,
Kış geldi çattı,
İnsanlar kahvelerde,
Çakıldı kaldı...
Elbirliği ile o da gitti,
Geldi çattı ilkbahar,
Her taraf, yeşil, yeşil,
Kuzular, kuşlar neşeli,
Bir mutlu an işte
İşte bizim köyümüz!..

MUSTAFA YAĞIZ

ÇOCUK KLÜBÜ

KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ

1. Gürkan Saraçoğlu (İstanbul)
2. Nermin Sönmez (Bursa)
3. İbrahim Kızıltuğ (İzmir)
4. Duygu Memiş (İzmir)
5. Kerem Erdem (İstanbul)
6. Nezihe Demirkıran (Adana)
7. Can Caner (Ankara)
8. Tohan Horoz (Kdz. Ereğli)
9. Ali Nazır (İstanbul)
10. Mustafa Sarpaşan (Çanakkale)
11. Hakan Koçver (Ankara)
12. Levent Aydoğdu (Ankara)
13. Eser Kaftan (İzmir)
14. Selahattin Çankaya (İstanbul)
15. Anaforta Alp (İstanbul)
16. Halit Akbaba (İstanbul)
17. Bedii Hakan (Mersin)
18. Kanaat Çamlıbel (İstanbul)
19. Kenan Gökbulut (İstanbul)
20. Ercüment Yorulmaz (Kdz.Ereğli)
21. Selim Özhan (İstanbul)
22. Eyüp Çevik (Kocaeli)
23. Filiz Durmuşoğlu (Ankara)
24. Ahmet Aktaş (Ankara)
25. Uğur İzmirlioğlu (Ankara)
26. Tekin Ayyıldız (Trabzon)
27. Cüneyt Kurul (Zonguldak)
28. Levent Bulat (İstanbul)
29. Bilge Göktepe (İzmir)
30. Nazlı Çetinok (İstanbul)

MIS TIK

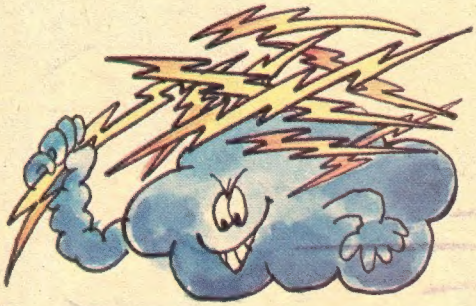

YAZISIZ

Milliyet YAYINLARI

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

GÖKHAN İLE ÖZHANCIK

Zekai Yiğitler

GÖKHAN İLE ÖZHANCIK'ta sizlere gerçek bir aile tanıtılıyor. Anne baba ve iki çocuktan oluşan bu ailede çocuklardan biri ateş mi ateş... Başa çıkılması olanaksız. Ama yaptıkları terbiyesizlik değil. Aile içinde küçük şakalar, herşeyi öğrenmek isteyen bir zekânın etrafındakileri şaşkına çeviren soruları.

İşte bütün bunları Zekai Yiğitler'in yeni kitabında bulacaksınız.

BİP®

Bip bip, bip.... bip....
Çocuklar sizinle tanışalım.
Bip benim adım.
Yeni ve üstün yapıştırıcıyım
Size biraz özelliklerimden söz edeyim.
Ambalajım, özel plastikten yapılmıştır.
Dayanıklı, esnektir.
Beni patlatamazsınız.
Kapağım tüpümün ağzını iyice kavrar.
Kapalıyken havayla temas etmem.
Bu yüzden kurumam.
İsterseniz akarım, isterseniz akmam.
İstemediğiniz yere asla bulaşmam.

~~Benimle zevkli çalışırsınız.~~
Plastik yapıştırıcıyım.
Kuruyunca şeffaflaşırım.
Bundan sonra birlikte olacağız.
Pamuk Prenses ve Yedi Cücelerim'den dilediğinizi alın.
Masal serisini tamamlayın.
Boşalan tüplerimi sakın atmayın.
Birlikte neler neler oynayacağız.

BİP
"yeni ve üstün yapıştırıcı"

DENGE A.Ş. Abdülhakhamit Cad. 16/5 TAKSİM Tel: 44 64 24-43 70 12-44 61 36

"Ben babamdan önce emekli olacağım!"

"Babam, sınıf geçme armağanı olarak, bana Pamukbank'ta Emeklilik Hesabı açtırdı. 21 yaşıma geldiğimde büyük bir gelirim olacak. Oysa babamın, ancak 55 yaşında emekli maaşı olabilecek!"

Babanıza söyleyin, size de Pamukbank'ta bir Emeklilik Hesabı açtırsın. 12 yıl sonra -henüz çalışmaya bile başlamadan- büyük bir para geçsin elinize

Isterseniz bu paranın tümünü birden alırsınız, isterseniz durur, yüklü bir maaş getirir.

Sınıfınızı geçtiyseniz, liseyi bitirdiğinizde aylık geliriniz hazır demektir.

Tutun babanızın elinden, Pamukbank şubelerinden birine uğrayın. Kim bilir belki kendisi için de bir hesap açtırır.

PAMUKBANK
"iyi bankadır"